

Veïmats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

A L'INTERIOR:

- Articles d'Opinió.
- Xerrades de Cafè.
- Guia de Calvià.
- La Llei de Norm. lingüística.
- Els esports i passatems.
- Cursets d'Estiu.

ELS POLITICS ENGREIXEN SA SOCIETAT

AVIAT NO HI PODREM SEURE!!

Preu: 50 Rs.

Nº 40. Juny, 86.

A l'altra Revista ja demanàvem a l'Ajuntament que prohibís posar qualsevol cosa de paper a les parets de Sa Societat.

Havent-se obert la campanya per les properes Eleccions Generals, tots els partits polítics s'han preocupat ben molt de fer arribar el seu "slogan" a tots els racons d'Espanya.

I a Calvià l'hem pogut veure bé. Per això, per fer-nos arribar a tots la seva propaganda, no han dubtat en anar tapant la façana de Sa Societat, oferint una deplorable imatge a l'entrada del poble. Les seves feines han consistit en anar superposant cartells un damunt els altres tapant-se ells mateixos fent, com es diu a la portada, que l'edifici "engreixi".

Tenim una CASA DEL POBLE que és, en certa forma, una espècie de monument al passat, un record del que els calviàners foren capaços de fer quan s'uniren, ara, actualment, està fet un oi, i part perquè no el restauren i en art per cupa dels partits polítics, els quals, empaperant-la d'aquesta anera, demostren no conèixer ni respectar la història ni la fesomia del nostre poble.

Abans demanàvem. Ara EXIGIM a l'Ajuntament que prohibesqui posar ualsevol tipus de cartell publicitari a les parets de Sa Societat i RECLAMAM a tots els partits que venguin a llevar tot el paperum que han deixat.

Tots els calviàners estimam Sa Societat i ens cau l'ànima quan veim l que fan amb ella.

Aclariment: La fotografia que surt a la portada recolleix el moment en que els posters que hi havien aferrat eren els del P.S.O.E. Aquest fet s'ha d'interpretar com a fruit de la casualitat i no vol significar que s'inculpi únicament a aquest partit ni que existesqui un sentiment d'animadversió contra ell.

- Col.laboradors:

R.T.F.
M. Suárez.
M. Herrera.
P. Morey.
Johny Ferrouche.
Pere de Sa Cullera.
Pere Gil.
Ferran Aguiló.
Manolo Barajas.
Carme López.
Guillem Pont.
Joan Rubio.
Biela Quetglas.
Juan Jiménez.
Diana Hernando.
Julián Vicens.
Luis Cuenca.
S. Barceló.
F. Jiménez.
J. Suárez.

- Màquines:

Carme López.
Pep Rubio.
Miquel Herrera.

- Muntatge:

Xisca Esteve.
Manuel Suárez.

- Coordinadors:

Joan Vidal.
Pep Rubio.
Manuel Suárez.

Aquesta Revista no es fa responsable del contingut dels seus articles, que depenen únicament dels autors.

TACHÍÍÍN...!

EL PREMI DEL MES

Aquest mes, tota la sonoritat del nostre premi pels partits polítics que, en temps electoral, embruten, embruten i embruten. I tornam a Sa Societat. Què vos pareix aquesta foto? Bé, aquí podeu veure Sa Societat empaperada pel PSOE, però, davall els cartells del PSOE hi trobareu els del PDP, i ara ja no veuen els del PSOE. No perquè els hagin llevat, sinó perquè a damunt hi ha els del PRD, i a damunt aquests els de EU i a damunt en Fraga, mostrant el panxó amb la propaganda d'AP.

Voltros no vos ho creis, però voleu empaperar el menjador? Cridau als partits polítics. Vos ho faran multicolor i gratuïtament.

Vos creis que quan acabin les eleccions ho llevaran? No sigueu tan idealistes!

NOTICIARI LOCAL

- El nostre benvolgut regidor, president de la Comissió de Turisme, En Joan Costa ha estat finalista en votació popular, com a personatge turístic d'enguany. Enhorabona, Joan. Esperem que les teves idees en favor de millorar la qualitat del nostre turisme siguin algun dia possibles.

- La Caixa de Balears "SA NOSTRA" ha promogut l'actuació de Els Valldemossa als Col·legis de Sta Ponça, el mes passat i al de Calvià, aquest mes.

- Noves notícies sobre les festes de Sant Jaume: Segueixen en cartell En Serrat, Els Hombres G, i s'hi afegeixen la BIG BAND BAHIA (18 músics sobre l'escenari) i l'actuació de na DONA HIGHTOWER, el dia de Sant Jaume, dins l'església, cantant un recital d'espirituals després de l'Ofici.

- Ens confirmen que En Francisco Rubio, germà del regidor de l'Ajuntament, Pep Rubic, exposarà les seves pintures durant les festes de Sant Jaume. N'Antoni Alzamora ho farà durant les festes del desembarc de Setembre.

- Sabem de bona tinta que durant les festes de Sant Jaume els nostres ciclistes locals faran una competició de debò.

La Casa Gran

NOTICIES DE L'AJUNTAMENT

- S'invertiran 15 milions en acondicionar la zona verda deportiva, ocupada pel camp del CADE.

- Se comprarà una màquina agradora, per 11 milions. L'Ajuntament té 9 camions de fems, dues furgonetes, 115 contenedors, 500 papereres i està previst comprar-ne altres 600. Finalment es té previst una campanya publicitària de netejia del Terme.

- La policia tindrà 45 guardies més. A final de juny se podran presentar les instàncies.

- Se fa un estudi per rebre la televisió via Satèl·lit, d'altres països. També sabem que les obres damunt Na Burguesa per poder rebre TV3 s'han començat.

- S'atorga una subvenció de 678.000 pessetes al Club de la 3ª edat per la celebració de les festes de Sant Joan.

- L'Ajuntament organitza un torneig de Futbol Sala entre el 15 de juliol i el 30 d'agost, categories juvenil i infantil. Per més informació en el Departament de Esports de l'Ajuntament.

- L'escola de Vela de l'Ajuntament s'inaugura el 10 de juny, en el polèmic Port de Portals. Inscripcions en el Servei Municipal de DEports.

- Entre el 7 i el 22 de juny se celebra el primer campionat de TENNIS, organitzat per l'ajuntament. Se celebrarà en el Club de Gel.

- Les escoles deportives municipals se clausuraran el 14 de juny en el Poliesportiu de Sta. Ponça.

- També tenim en les nostres mans el prospecte informatiu dels cursets d'estiu, patrocinats i organitzats per l'Ajuntament, en matèria deportiva, on s'inclou, com cada any, la natació, voleibol, basquet, i d'altres i, destaca l'inclusió de campaments. Podeu obtenir aquest prospecte a l'Ajuntament.

- Probablement quan tengueu la revista en les vostres mans haurà aparegut ja el segon prospecte de cursets, aquests, de caire cultural, també patrocinats per l'Ajuntament. En ells s'inclouen els cursets que organitzam LA REVISTA VEÏNATS, que són:

CURSET DE BALL DE BOT(juliol)

CURSET DE COSTURA(juliol)

CURSET DE CUINA, per grans i petits(juliol)

CURSET DE MAQUETES(agost)

CURSET DE PRIMERS AUXILIS(Setembre)

- Als pinars de la Costa de la Calma s'ha detectat una plaga d'escarabat del pi, que ataca al tronc de l'arbre.

Se destinen 400.000 pessetes per a combatir-la durant el mes de juny, que és l'indicat per a fer-ho.

- Se destinen 12 milions per l'enllumenat del Camp de Fútbol de Calvià.

- L'Ajuntament destina un milio per a la realització d'un estudi arqueològic del terme, que es farà per part de Departament d'Arqueologia de la Universitat de Palma. Més envant se pensa fer un itinerari turístic per a visitar aquests monuments arqueològics.

Elogiam...

Un elogi. Avui farem un elogi. Perquè no tot han de ser crítiques. Quan les coses es fan bé, també s'han de remarcar.

I volem elogiar la rara habilitat del Consell Insular en la construcció de trampes.

Si, home; trampes. Mos referim a la construïda devora el pont de c'an Mascaró, que eixamplaren la carretera deixant un tros sense rés. Idó, ha funcionat. Avui n'ha caigut un. (Un cotxe es clar).

Si tota la reforma de la carretera que puja des de Palma Nova ha de ser així, sospitam que tot va lligat a la campanya de la Direcció General de Tràfic de renovar el parc automovilístic. Si segueixen així, tothom anirà amb cotxe nou.

Serem l'admiració i enveja d'Europa.

Mirant enrera, pensam que es la continuació d'aquella campanya que es va fer, deixant les tapes del clavegueram mig pam per damunt del quitrà. La qual cosa ens obligaba a baratar les rodes, i així sempre tenien el dibuix bé, amb el qual, s'evitaven accidents a causa de l'adherència de les rodes velles.

Lo dit. Un elogi.

R.T.F.

LA NORMALITZACIO QUE ES FA A L'AJUNTAMENT

Segur que heu vist els programes de les activitats organitzades per l'Ajuntament per aquest estiu.

Tots estan escrits totalment en castellà. Però el que és realment curiós és que a la contraportada hi ha l'anagrama del IIon Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Aleshores jo em deman: És aquesta la normalització que s'impulsa des del Servei Socio-cultural del nostre Ajuntament?.

Resulta totalment incongruent aquesta adhesió municipal al Congrés. Per això, valdria més no posar l'anagrama ja que passa totalment desapercbut i li resta importància.

No serveix per res que la Cap del Gabinet de Premsa manifesti que a través d'ell es pot fer la normalització, ni que reconegui que Veïnats té raó amb les seves reclamacions lingüístiques, mentre l'àrea cultural municipal continui castellanitzada i castellanitzant.

Manel Suárez

Ensenyament

COORDINACIÓ DE TOTS ELS EDUCADORS DEL

TERME

Des del mes de Juny una important iniciativa pedagògica s'ha originat dins el nostre terme.

Tots els professionals de l'educació de Calvià (Escoles i Escoles) es reuniren a Palma Nova per iniciar una feina que coordinàs tota l'activitat docent del municipi. Tenint en compte que el número d'ensenyants és d'uns 150, resulta comprensible que s'hagi pres aquesta iniciativa.

De moment s'han creat cinc grups inicials de treball, que encaminaran la seva feina inicial cap a la preparació d'unes ponències que es discutiran durant la celebració d'uns jornades pedagògiques dins el primer trimestre del curs vinent. Aquests grups són:

- Sociologia de la educació a Calvià. Es reuneixen al C.P. de Calvià.
- Plàstica. També es reuneixen a l'EScola de Calvià.
- Recursos mediambientals. Es troben al C.P. Palma Nova.
- Pre-escolar i Cicle Inicial. Es veuen a l'Escoleta de Sta. Ponça.
- Normalització del Català. Es reuneixen al C.P. Sta. Ponça.

El projecte és sumament important i pot fer que a Calvià, la part educativa millori en un 100 % i se possibiliti un autèntic intercanvi d'experiències i coneixements entre els educadors i educadores del Terme.

Sembla que aquesta idea ha estat molt ben acollida per part de l'Ajuntament i que donaran suport econòmic a aquesta iniciativa.

L'AJUNTAMENT I LES SEVES INICIATIVES

Aquest estiu farà 5 anys que la Biblioteca i la Revista Veïnats venen organitzant els Cursets d'Estiu pels nins de Calvià.

L'Ajuntament, sembla recollir la iniciativa aquest any passat i elabora un intens programa de Cursets d'Estiu a tot el Terme, a on hi va incloure els preparats per nosaltres (sense fer-ho constar en lloc i figurant ell com únic organitzador).

Ara, per enguany, segueix amb aquesta política i ha programat una solada de cursos. I, com qui no vol la cosa, en preparen un de Teatre per fer a Calvià.

Nosaltres, Miquel Herrera i Manuel Suárez, davant aquest fet volem fer constar:

- Que durant els darrers 4 anys hem organitzat un Curs de Teatre amb representacions incluídes.

- Que enguany, per descansar, no teníem previst fer-ho.

Però, malgrat aquest darrer punt, volem manifestar la nostra enèrgica protesta davant el fet de que l'Ajuntament n'ha organitzat un sense preocupar-se de si coincidí amb el nostre i sense demanar si el pensàvem organitzar.

Això demostre dues coses:

- 1ª Que no s'han enterat mai del que es feia a Calvià.

- 2ª. Que es crea una situació de meynspreu cap a la nostra feina, feta sempre amb bons resultats.

Volem acabar aquest comunicat amb un fragment d'un poema del gran Antonio Machado:

"Castilla miserable, ayer dominadora,
envuelta en sus andrajos desprecia cuanto
/ignora"

Manuel Suárez i Miquel Herrera

CALVIÀ = CIMENT

Recentment, el G.O.B. ha atorgat el premi Ciment a l'Ajuntament de Calvià. Reben aquesta "distinció" anual totes aquelles institucions o entitats que s'han distingit, amb un fet o un conjunt de fets, per la destrucció continuada del seu entorn natural, del medi ambient, per, en poques paraules, destruir progressivament Mallorca.

El cas de Calvià és evidentment clar i crida l'atenció el que no se l'hi hagi donat el premi molt abans.

Poc a poc, el nostre litoral, "la Costa de Calvià" va degradant-se, acabant paulatinament amb les poques zones naturals que queden. A on abans hi havia pins ara només hi ha monstres de ciment i ferro, fets de qualsevol manera i sense respectar el seu entorn. Són com a taques dins la terra, els del "boom" (o esclafit) turístic, al nostre terme s'ha massificat, s'ha construït legal o il·legalment i s'ha destruït la bellesa de que disposava Calvià.

No hi ha que culpar només a l'actual Ajuntament. En el fons tots tenim la nostra part de culpa, com a mínim per consentir-lo. Els culpables tenen arrels històriques: des dels consistoris que s'enlluernaven amb l'entrada de civises i no es preocupaven d'organitzar el desastre, fins els especuladors que es feien amb unes terres barates i s'enriquien sense fixar-se en el que feien i així ens va anar.

El turista que rebem és cada vegada pitjor i, si un dia, deixen de venir, llavors els culpables d'aquest desastre se n'aniran a destruir un altre lloc, però nosaltres ens quedarem amb el ciment a tot arreu. Les nostres fronteres, abans naturals, quedaran ara ben marcades.

Sabem que, actualment, el Regidor de Turisme lluita per aconseguir adobar tot això, però, i la Comissió d'Urbanisme...?

TORA TORA TORA!

Però vegem, i qui va ser el primer que es va inventar a Peguera com a lloc turístic? Bé, el primer estranger que es va establir aquí va ser, segons allò que jo he pogut aclarir, un personatge molt important per a Mallorca, on hi deixà una fonda petjada, encara que no tant com ell feia comptes: em referesc a l'enginyer Waring, que vengué a Mallorca contractat pels seus paisans Bateman i Hope per dirigir els treballs d'assecatment de l'Albufera de Muro i Sa Pobla. (Si arriben a fer-ho ara els del GOB s'els haurien tirat a damunt!) La qüestió és que quan l'home va acabar la seva tasca es va rentar les mans i es posà el jac altra vegada, i llavors se'n adonà que no tenia cap gana de tornar a Anglaterra, cosa que comprenem perfectament, sobre tot després d'haver tastat la cuina anglesa. ("la vertadera raó de l'Imperi Britànic fou poder fugir de la cuina anglesa", va escriure Pierre Daninos, una miconeva chauvinista, l'home).

A més, com que l'home ja tenia una mica vista la part de la tramuntana de Mallorca, l'amo en Henry decidí tastar le migjorn i l'any 1.900 es comprà la finca de Peguera, però amb una curiosa clàusula: resulta que el venedor li va fixar la partió a la carretera enlloc de a la mar, que és el límit natural. Motiu d'aquesta reserva? Visió del futur a seixanta anys vista? Desig de protegir el pisatge litoral? Ganes d'emprenyar? Cap de les tres: l'home volia tenir un pas per dur les guardes d'ovelles des de Es Camp de Mar fins a la Romana, dues possessions que limiten amb Peguera i que eren del mateix propietari, els Rossinyol de Zagranada.

L'anglès hi vengué a bé, perquè trobà que no hi havia perquè barallar-se per quatre dunes plenes de pins, on no es podia sembrar ni una mala lletuga.

Si avui arriba a aixecar el cap, al pobre li agafarien uns quants atacs seguits: un per motius financers, de veure sa capbuitada que va fer de deixar la millor part de la barrina, i l'altre per motius estètics, perquè seguint la tradició urbanística (és un dir) mallorquina, s'ha aïllat curiosament l'interior de la vorera mitjançant unes murades de ciment que farien posar-se grocs d'enveja als constructors de la Murada d'Adrià, la línia Maginot i la Murada de la Xina (bé, aquests darrers ja eren grocs abans de veure Peguera).

Així mateix, Mister Henry es va fer construir un xaletet a prop de la platja, el que posà nom "Palmyra", no se sap si en recordança de la reina de Síria que lluità contra els romans, a la ciutat enrunada que porta el seu nom o si tan sols perquè sona "mono".

I a la veïna platja de Torà hi havia una taula de pedra entorn de la qual els nostres avantpassats -molts els quals encara viuen entre nosaltres, i oper molts d'anys- s'arremolinaven er dinar quan anaven a la platja "a rentar-se"... una vegada o dues a l'any. Partien molt prest al dematí, encara amb fosca negra, en els carros envelats, tota la família, els cans trotant darrera darrera, la guitarra sonant adesiara amb els sotrac del camí, el flabiol, ocellet eixalat, esperant dins el senalló per posar-se a refilar quan son amo li ho demanàs. A mitjan dematí arribaven a la vorera i tota la família, fins it ot la bèstia - que ben mirat havia fet tota la feina- es ficaven coratjosa-ment dins la mar... tres o quatre passes. Llavors cuinaven un arròs que li feria rompre el dijuni a un sant, dinaven daixo daixo, tots de la mateixa grixonera i llavors es pegaven una sesta descomunal. El camí de tornada era ple de cançons, els cossos plens d'un cansament joios i l'enyorança de la mar als esperits, fins l'any vinent. Però jo vaig cercar debades a questa entranyable reliquia de la nostra microhistòria. Una grufadora, els dracs del nostre emps, la va fer bocins per deixar lloc a un xibi de platja.

Això era a la platja de Torà, un nom ben suggestiu, amb un vell regust arcaic fort, airós rodó; amb un no se què de cop de vent a les veles, de trompeta de batalla. És un topònim d'allò més escaient per aquesta possessió, ue trobarem 2 Km. terra endins, enfilada dalt d'un turó sense por, desafiant amb sa forta torre les galiotes pirates que venien aquí un estiu sí i l'altre també fins que l'any 1.830 acabà aquest malsón quan Alger fou conquerit per França.

Avui en dia ja no reben els visitants a arcabussades, però tampoc els posen la catifa vermella, cosa més o menys comprensible si un té en compte que està a sols mitja horeta a peu de Peguera, que és zona alemanya, i ja sabeu tots que als dos o tres dies de torrar-se el llombrígol, els capquadrats comencen a sentir-se inquiets, inútils, malfenerandos, i el seu esperit teutònic els esperoneja a explorar el Hinterland, tot prenint notes per redactar una "Petita aproximació a l'estudi dels voltants de l'hotel on vaig passar les vacances de 1.986", en catorze toms, dos d'apèndi i un de bibliografia, de manera que al senyor Russinyol no li ha quedat més remei que organitzar-se una canilla de 7 canots com a dracs, que mantenen a respectuosa distància a les guardes de turistes aficadissos. Però ja està clar que fa falta una mica més que no això per aturar al fill de ma mare, i així vaig aconseguir infiltrar-me i aclarir, entre altres coses, que l'enorme alfàbia de la Clastra hi caben 600 litres, que el pou té 12 metres e fondària, que la torre és del XVI, que a la capella hi tenen un quadre del naixement, d'estil barroc (jop li vaig calcular devers 1.600 més IVA).

El propietari em va assegurar sense riure ni res que el lloc es diu així perquè allà hi havia una escola rabínica en temps de Sara Castanya, però jo em permet dubtar-ho una miconeva, tota vegada que aquest mateix topònim el robam a dos poblets de Catalunya, i a més té tot l'aspecte de derivar-se, ja sia del llatí Tauranum, un nom propi, o si m'empipau molt, de l'àrab Al-Tur, que vol dir... Turó. Aquesta darrera hipòtesi m'agrada més; ara, si la persona que vos acompanya és de les que poden fer creure que la Mare de Déu nomia Joana, li podeu dir sense pipellejar que aquest nom és el d'un almogàver japonès de la host del rei En Jaume i que sempre que atacaven es posava a cridar TORA TORA TORA!! (No vos fotigueu: li he sentit a dir a una guia anglesa que Valldemossa té aquest nom en recordança de l'hivern que hi passà un famós músic, i per això es diu... VALLDEMOZART).

En qualsevol cas, aquest és un lloc que sempre ha estat habitat, com ho demostren el talaiot del Puig del Moro, el millor del Terme, amb un llindar de tres tones formant una porta molt, però molt baixa. No és que aquella gent fossin menudois, perquè per manejar aquelles pedrasses havien de ser ben forçarruts. No, la idea era que per entrar al talaiot la única manera de fer-ho era de grapes, la qual cosa simplificava molt la tasca d'esclafar-lis el crani a les persones non grates: amb una mà li llevaves el casc i amb l'altre els foties maçada en ple occipuci, i en general l'intrús ho deixava córrer i se n'anava a vendre la Història de la Guerra de Troia en fascicles a una altra tribu una mica menys bèstia.

Pere Morey i Servera.

FESTIVIDAD DE SU PATRONO SAN JUAN BAUTISTA

"HOMENAJE A LA VEJEZ"

PATROCINADO POR EL MAGNIFICO AYUNTAMIENTO,

LA CAJA DE BALEARES "SA NOSTRA"

Y ORGANIZADO POR EL CLUB 3ª EDAD.

Sábado 21 de Junio:

A las 22 horas. *En la Plaza del Ayuntamiento comedia titulada «MOLTA FEINA I POCS DOBLERS».*

Domingo 22 de Junio:

En el Teatro Parroquial actuación del BALLET DE LA ESCUELA MUNICIPAL DE CALVIÀ, Directora M.ª Rosa.

Martes 24 de Junio:

A las 10 horas. *CARRERA LENTA DE BICICLETAS para niños hasta 14 años. Premios a los 3 últimos clasificados. CARRERAS DE SACO y A PIE. Premios a los 3 primeros clasificados. CARRERAS DE CINTAS con premios.*

A las 18'30 horas. *Actuación de la Banda Municipal de Calvià.*

A las 19 horas. *Concentración de los homenajeados en la Sucursal de «Sa Nostra».*

A las 19'15 horas. *Los homenajeados junto con las autoridades se dirigirán a la Iglesia.*

A las 19'30 horas. *Misa Solemne en el transcurso de la misma el tradicional «BALL DE L'OFERTA».*

A las 20 horas. *En la plaza de la Iglesia actuación de la Banda Municipal de Calvià. En el Centro Social, saludo de las autoridades y «Gelats i ensaimadas pels nostres majors», reparto de obsequios y refrigerio popular.*

A las 22 horas. *En la plaza: actuación Agrupación «MÚSICA NOSTRA».*

Co-co-cotoneig

Veïnats - 10

Nom: Pep Riera
Professió: Taxista.
Té dos fills. La seva afició és la pràctica de la música.
Ens comenta que aquests darrers dies no n'ha sentida cap de grossa.

Nom: Pau Toni Cerdà Bover

Ocupació: Fa 8è d'E.G.B. a Es Capdellà.

Qna té temps lliure se'n va a nedar a la piscina.
Li agraden, sobretot, les nines guapes.

Nom: Salvador Maya

Ocupació: estudia 7è d'E.G.B. a l'escola d'ES Capdellà.

Les seves aficions: sonar música, veure la televisió, i llegir.
Li agraden les pitxes, per menjar, i les al.lotes guapes i rosses.

Signa: Johny Perrouche

JOAN SALVA

construccions

calvià

**CARPINTERIA
CALVIA**

Hnos. INSERTE

C/. TRANSFORMADOR, 5/N - TEL.

CALVIA - MALLORCA

EL RÈGIM

Tot comença quan es transigeix a concedir-li a la butza el tercer forat de més a la correja que l'enrevolta. Un comença a sentir-se poc àgil, lent en els reflexes i sobretot que per cordar-se les sabates va millor pujar el peu que acotar-se. Els calçons van calats just davall de la guixa, més amunt actuarien a modo d'implacable premsa.

Es va agafant consciència de la situació: la bàscula del bany deu estar descontrolada. En el fons es pense que sobre un parell de quilos, només un i dos.

No es troba la solució més còmoda: anar a córrer (un sol pic), menjar menys (només aconsegueixes no engreixar més) o fer-te el dissimulat (sempre hi ha els graciosos que t'esclafen l'actuació).

Ja no queca altra sortida: el règim, alimentari, és clar.

Però això no és tan senzill. Cal preparar l'aterratge per no pegar-hi de nassos. Així, queda fixat un dia concret per a començar. Vegent com s'atraca el dia elegit, el valor de les panxades és més del doble (ara m'atip i demà lletugueta!). Per altra banda, per reforçar tan fotuda decisió, ho vas pregonant a tothom.

Arribada l'odisea es necessiten més que bones recomenacions, aleshores de menjar (és un dir) t'has de picar les galtes del cul per distreure l'atenció. Però agafes tanta força que ets capaç de veure passar un plat de patates fregides amb truita i no intentes agafar-ne cap.

A la setmana t'has aprimat mig quilo, i si et trobes devora una finestra tens el pensament de tirar-ti. T'auto-psicoanimes i et dones una altra setmana de mal humor, panxades de fam i moltes taronges. Al cap de la qual, tornes prendre una fita i la cosa ja està millor, passen dels dos quilos. A par tir d'aquí, els que t'estimen ews

fan creus de la teva voluntat i de lo molt que t'has desinflat.

Atenció, emperò que hi ha RÈGIMS que no són gens recomenables.

Pere de sa Cullera

P. R. E. G. I. L. *Glosador*

CONSOLAT DE SÓLLER A CIUTAT
CARRER DE PUEYO, 1 - TELEFN.

SÓLLER: LLUNA, 13 - " 631254

*Enc que som de Tramuntana,
es CONSOLAT DES SOLLERICS
oferesc a n'ets amics
que tenc a sa PART FORANA.*

*I també a n'es Ciutadans
- que jo som amic de tots-
veniu amb mi a fer rots
d'oli i de pa d'el d'abans.*

*Vull dir de pa integral
amb quasi tot es segó.
Per sa salut és millor
i això és lo principal.*

*Es capvespres des dijous
convit a pamboliada.*

*Tenc també una sobrassada,
café, ametlles i anous.*

Pere Gil
maig 1986

EL L' S'HO FÀ

ne volgut començar amb un títol sense acritud, i mig en broma, per no esser la meua intenció la pol·lèmica ni l'enfrontament.

Confés que quan vaig llegir l'article d'en Juan Jiménez referit als sofàs de l'escola, vaig sentir dues coses contradictòries. Per un costat el respecte que em fa l'exposició d'uns fets, que l'autor considera incorrectes en el procediment o en la forma, amb el coratge del risc d'enfrontar-se a un ajuntament que fins ara, i a preus constants, l'hi ha estalviat, segons les mitjanes mínimes de consum actuals: 79.326 ₧ d'electricitat, 21.600 d'aigua i les taxes de fums, clavegueram, etc, per un total de 21.345 ₧. El que fa un total aproximat, i sempre segons els mínims estadístics, de 122.271 ₧. "Si deure és esser agraits, de valents és esser crítics", vaig pensar jo.

L'altra sensació era molt més estranya, em va fer pensar molt per no caure en la prontitud absurda i la contesta incorrecta. Analitzant l'article no hi havia, des de la meua perspectiva, res que pertocàs directament a l'escola i, per tant, vaig mantenir l'opinió que era una crítica política, a l'Ajuntament de Calvià. La intenció fugia dels meus coneixements i les eleccions encara no s'havien convocat. Però els comentaris de persones alienes a la institució em feien veure que hi havia un missatge amagat. Va esser quan Diario de Mallorca ho publicà a la seva manera que vaig tornar al tema demanant-me, què pensa la gent d'això. Evidentment tothom havia captat el missatge: els mestres malversen doblers destinats a l'educació, comprant uns sofàs per la seva exclusiva comoditat. En poques paraules desvien pressupostos. En Juan, amb el coneixement popular que li és donat, havia estat molt subtil.

Sincerament no m'importa el que opina la gent que té tota la informació, però no admet les opinions basades en desinformacions evidents. Per tant s'ha de començar per dir que el tenir una sola hora per dinar (d'1 a 2 del migdia) és una excepció feta per no tenir els al·lots tres hores al pati, patint les inclemències del temps i sense les condicions de programació i recursos necessàries perquè això no sigui contrari a l'aprenentatge. Així idò, a les altres escoles els mestres acaban a l'una i tornen a les tres. A la fi no som més que treballadors i demanar unes millors condicions i comoditats al treball és un dret, al manco a la societat democràtica. Quan la gent va al metge, sol protestar del mal estat de la Seguretat Social, però mai pensa que es tuden els doblers perquè hi posin butaques a les sales d'espera, en lloc de pedrissos. Més aviat el contrari, tots exigim que tot sigui el més còmode possible. I bé que feim.

Ara bé, no puc discutir, perquè no som especialista en dret administratiu, a qui toca pagar el mobiliari per millorar les condicions de treball, no se si és a l'ajuntament o al Ministeri, però el meu estómac i jo agraim poder seure un poc blans durant 15-20 minuts després de dinar. Encara que jo m'estimaria més cameva: el sofà és més gran, el cafè més bo i em puc llevar les sabates.

Per tant no puc entendre perquè es protesta i molt manco qui ho fa. Que ho faci l'única persona que pot seure a caseva. L'únic que, tenguent casa del Ministeri gratuïtament, segueix cobrant, il·legalment, cada mes un suplement per "casa-habitació" (és una quantitat ridícula, però aquí no quantificam) i es pot permetre el luxe d'haver cobrat, aproximadament, 704.000 pessetes, netes de pols i palla, pel lloguer que li fa la casa comprada amb un crèdit especial, concedit amb

la condició de que la casa ha d'esser l'habitual i, per tant, no es pot llogar. Crèdit que suposa un estalvi sobre els interessos hipotecaris normals de 7 punts cada any durant 10 anys. Sincerament no ho puc entendre.

Per acabar, com he començat, vull recordar que no hi ha cap acritud a aquesta informació, que pot esser que no sigui la veritat absoluta, no hi ha veritats absolutes, però és un altre punt de vista que possibilitarà una millor coneixença del problema. Que en cap moment he pretès defensar-me, perquè no ho necessit. I que sabent que la cosa, probablement, no acabarà aquí, manifest la meva determinació de no tornar a escriure sobre aquest tema, que, passi el que passi i dins la línia que m'és habitual, no faré cap concessió al populisme, explicant, justificant o intentant millorar la meva imatge (per cert, bastant dolenta). I, també és evident, que no he pretès atacar la trajectòria professional de ningú. El tema dels sofàs no té res a veure amb la tasca escolar i jo no seré el que mescli una cosa amb l'altra.

Ferran Aguiló i Sureda

Querido amigo Juan:

A través de tu escrito he recibido con sincera aflicción la noticia de la pérdida que acabas de sufrir: ¿Un termo eléctrico!, algo que para ti debe ser irremplazable.

Así pues, me ha sido fácil comprender la desesperación de mencionada pérdida. Comprendo tu santa IRA nacida en el cerebelo que recorriendo la espina dorsal hasta la rabadilla, perfora todo tu cuerpo y hace nido de golondrinas en la intimidad mas recóndita del alma, allí duerme la verdad convertida en tu sueño.

Desde luego, el concejal de Cultura merece por este desagravio tu maldición de Moctezuma con ese estilo de Dios PNN de Real Academia y de chincheta de poster de Savonarola administrativo que se abate sobre tus propias entrañas, al tiempo que anatemizás a heterodoxos de cualquier ralea

Tu estilo es como una tonadillera trajeada de tendero honorable para explotarte a ti mismo ante un público que no te merece; porque nos aullas una verdad inconexa, cobijada tras la celosía de los encajes para que nunca pueda ser capturada.

Avanzas a piñón fijo, sulfatándonos las ideas con Cruz Verde o matarratas, como un Mesías que señala el camino de redención y nosotros, IMBECILES! nos quedamos mirando el dedo.

A partir de ahora tu nombre asociado indisolublemente a esas memorables hazañas, y la decisión de la que has hecho prueba en este asunto me ha ligado para siempre a tu persona, gracias a ti he encontrado las cinco cerraduras y el cerebro de becerro petrificado, me has iluminado el camino de la arqueología. GRACIAS!. Sabes! A mi me importa un pito la contabilidad.

Quien antes era un crítico puntilloso se ha convertido ahora en un amigo seguro.

MANOLO BARAJAS

*Cursets
d'Estiu*

En primer lloc, volem agrair al Gabinet de Premsa de l'Ajuntament, el que nos hagi enviat un comunicat amb les activitats culturals "Estiu 86". Ara bé, també volem fer notar que esteim amb total desacord amb el paragraf en que diu el següent:

"Es el segundo año que, desde el Ajuntament se organiza un programa de actividades culturales para los meses de verano.", per ser del tot inexacte, ja que desde fa quatre anys ençà la revista Veïnats juntament amb la Biblioteca, com a entitat a part del Ajuntament ha vengut organitzant els cursets d'estiu que per refrescar la memòria anomenarem a continuació:

Estiu 83:

Iniciació a l'estudi de la geografia de Calvià, a càrreg d'en Pep Rubio. (se va fer una maqueta del terme de Calvià que se va posar una vegada acabat el curset a disposició de l'Ajuntament)

Iniciació a l'estudi de la Història a càrreg d'en Joan Lladó

Ball de bot a càrreg de na Carme López. Amb ballada per les festes. Al igual que una confecció i desfilé de caparrots

A la vista dels bons resultats obtinguts, tant, d'entusiasme dels nins, com d'afuència, a l'estiu del 84 s'organitzaren els següents:

Curset de Caparrots a càrreg de Carme López i Pep Rubio. (Vengueren devers 30 nins de totes les edats. Se va fer com a l'any anterior una desfilada de caparrots per les festes, participant al passacarrers amb "Bulla".

Curset d'estels a càrreg d'en Pep Rubio. Se va fer la corresponent amollada d'estels a les festes de Sant Jaume.

Curset de teatre a càrreg d'en Manel Suárez i en Miquel Herrera, amb una assistència de 40 nins i amb una duració de juny a Octubre, amb la corresponent representació al teatre del local Social de dues rondalles: Ous de Somera i L'Abat de la Real.

Curset de Fotografia a càrreg d'en Joan Vidal.

Curset de Ball de bot, amb la corresponent participació a la vetlada de ball de bot a les festes de Sant Jaume.

Curset d'Utilització de la Biblioteca.

A l'estiu 85:

Curset de teatre a càrreg d'en Manel Suárez i en Miquel Herrera, amb assistència de 40 al.lots i amb la particularitat de tenir dos parts: una primera d'estudi de la rondaística: diferents tipus de rondalles, personatges... com confeccionar una rondaia... I una segona que tractava de representar-ne una, com

l'any anterior, aquest pic va ser La Flor romanial.

Curset de Ball de bot a càrreg d'en Pep Rubio i donat no només a Calvià sino també a La Urb. Galatzó amb una assistència total de 70 personas, petits i grans.

Curset d'utilització de la Biblioteca a càrreg d'en Joan Lladó.

Curset de Cuina a càrreg de na Xisca Esteve i na Carme López, que va tenir com a lloc la cuina de l'escola de Calvià amb una massiva assistència de nines i qualche nin, que varen elaborar diferents menjars mallorquins i que alguns se varen poder tastar a les festes de Sant Jaume.

Curset de Costura a càrreg de n'Antònia Vicens, que també va tenir 20 alumnes i això perquè no se donava per més, i en el que les nines i no tan nines se varen confeccionar qualche prenda que també varen poder deleitar els nostres ulls a les festes de Calvià.

L'Ajuntament ha patrocinat tots aquests cursets, cosa, que si, nos hem encarregat de fer saber, però en cap moment els han organitzat ni han tengut la iniciativa. L'any passat el departament de Cultura de l'Ajuntament va confeccionar un programa en el qual va incloure els nostres cursets i en va afegir un quants repartits per el terme i, això si, els de Calvià (Un curset d'esmalt, va tenir l'afuència de tres persones, i no degut al poc interès de la gent sino al desconeixement del que és el poble per part de dit departament, ja que ho va posar a un horari que feia impossible l'afuència de gent interessada, ja que al matí les persones adultes en la gran majoria estan ocupades.

Enguany la Revista Veïnats segueix organitzant els cursets que ja per altre racó de la revista heu vist o veureu, i enguany també estan inclosos en els programes de l'Ajuntament a excepció de dos per qüestió d'impremta i com sempre creim que també patrocinà l'Aju-

tament. Però, això si, el nom de VEÏNATS no apareix per cap banda. Això que vol dir? Potser se menysprea la nostra tasca per part de l'Ajuntament?.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1.

1.—La present Llei té per objecte desenvolupar l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia, pel que fa a la normalització de la llengua catalana, com a pròpia de les Illes Balears en tots els àmbits, i de garantir l'ús del català i del castellà com a idiomes oficials d'aquesta Comunitat Autònoma.

2.—Són, per tant, objectius de la Llei:

- a) Fer efectiu l'ús progressiu i normal de la llengua catalana en l'àmbit oficial i administratiu.
- b) Assegurar el coneixement i l'ús progressiu del català com a llengua vehicular en l'àmbit de l'ensenyament.
- c) Fomentar l'ús de la llengua catalana en tots els mitjans de comunicació social.
- d) Crear la consciència social sobre la importància del coneixement i l'ús de la llengua catalana per tots els ciutadans.

Article 2.

1.—El català és la llengua pròpia de les Illes Balears i tots tenen el dret de conèixer-la i d'usar-la.

2.—Aquest dret implica poder adreçar-se en català, oralment o per escrit, a l'Administració, als organismes públics i a les empreses públiques i privades. També, implica poder expressar-se en català a qualsevol reunió i desenvolupar en aquesta llengua les activitats professionals, laborals, polítiques, sindicals, religioses i artístiques; així com rebre l'ensenyament en català i rebre-hi informació a tots els mitjans de comunicació social.

3.—Les manifestacions en llengua catalana, en forma oral o escrita, pública o privada, produeixen plens efectes jurídics i de l'exercici d'aquest dret no pot derivar cap requeriment de traducció ni cap exigència dilatòria o discriminatòria.

4.—Ningú no podrà ésser discriminat per raó de la llengua oficial que empra.

5.—Les modalitats insulars de la llengua catalana seran objecte d'estudi i protecció, sense perjudici de la unitat de l'idioma.

Article 3.

Les persones jurídiques de l'àmbit territorial de les Illes Balears s'han d'atènyer, també, als punts que estableix l'article anterior.

Article 4.

Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a fer efectius la promoció, el coneixement i l'ús normal de la llengua catalana.

Article 5.

1.—Els ciutadans poden dirigir-se als jutges i tribunals a fi d'obtenir la protecció judicial en relació al dret d'emprar qualsevol de les dues llengües oficials, d'acord amb la legislació vigent.

2.—El Govern de la Comunitat Autònoma està legitimat per a actuar d'ofici o a instància de part, amb els afectats o separadament, exercitant les accions polítiques, administratives o judicials necessàries per a fer efectius els drets dels ciutadans, reconeguts a l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia i a la present Llei.

TÍTOL I

DE L'OS OFICIAL

Article 6.

1.—El català, com a llengua pròpia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, ho és també del Govern

Autònom, del Parlament i dels Consells Insulars i, en general de l'Administració Pública, de l'Administració Local i de les corporacions i institucions públiques dependents de la Comunitat Autònoma.

2.—El català i el castellà són llengües oficials a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i han d'ésser emprades preceptivament per l'Administració segons la forma regulada per la Llei.

Article 7.

1.—Les Lleis aprovades pel Parlament de la Comunitat Autònoma, els decrets legislatius, les disposicions normatives i les resolucions oficials de l'Administració Pública, s'han de publicar en llengua catalana i en llengua castellana en el «Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears».

En cas d'interpretació dubtosa, el text català serà l'autèntic.

2.—Respecte de la llengua, la documentació derivada de les activitats administratives, els avisos, els formularis i els impresos de les entitats públiques esmentades redactats en llengua catalana tenen validesa oficial i plena eficàcia jurídica.

Article 8.

1.—Els ciutadans tenen dret d'usar la llengua catalana, oralment o per escrit, en les seves relacions amb l'administració pública a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma.

2.—Les còpies o certificacions expedides per les entitats públiques de la Comunitat Autònoma s'han d'expedir en català, llevat del cas que l'interessat o la persona o entitat que les requereixen en sollicitin la versió castellana.

3.—A les Illes Balears les actuacions administratives són vàlides i produeixen plens efectes qualsevol que sigui la llengua oficial emprada.

Article 9.

1.—El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de regular, mitjançant disposicions reglamentàries, l'ús normal, oralment o per escrit, de la llengua catalana en les activitats administratives dels òrgans de la seva competència.

2.—El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de promoure d'acord amb els òrgans competents la normalització de la llengua catalana, oralment o per escrit, als registres públics no dependents de la Comunitat Autònoma.

3.—Els Consells Insulars i les Corporacions Locals han de regular l'ús de la llengua catalana dins l'àmbit de la seva competència d'acord amb els principis i les normes d'aquesta Llei.

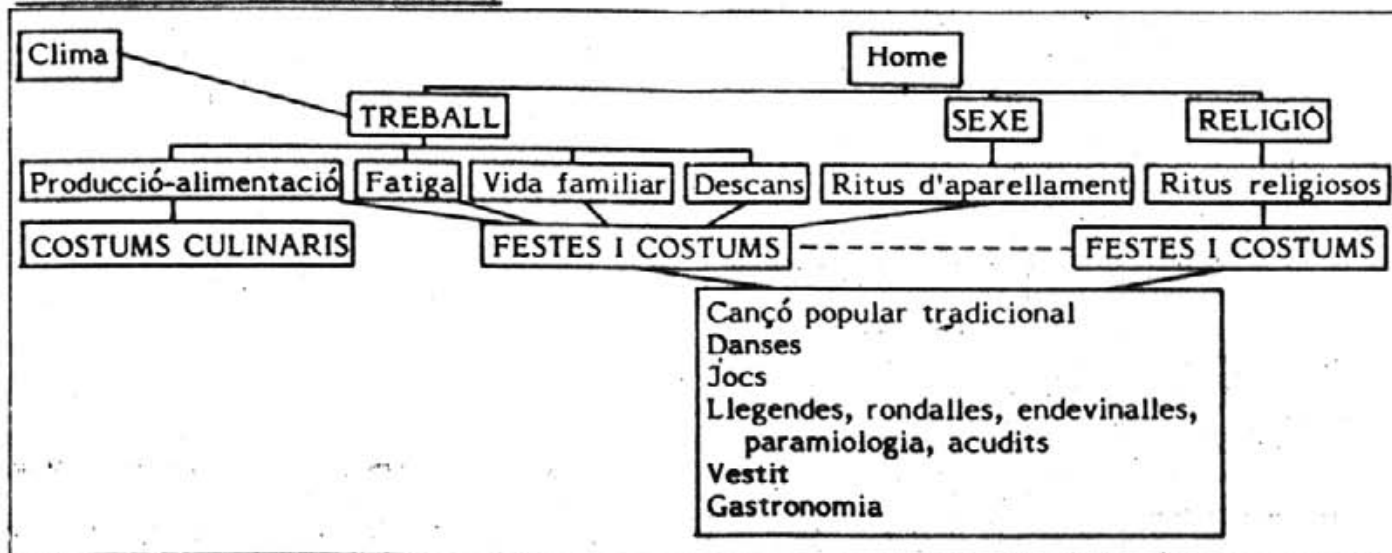
Comunitat Autònoma
de les Illes Balears
Conselleria de Cultura

Festes i costums

Associació Premsa Forana
de Mallorca

I - DIAGRAMA DE CONTINGUTS

II.- OBJECTIUS GENERALS

- Descriure el treball, sexe i religió com a elements determinants de festes i costums.
- Diferenciar els elements integrants de cadascuna de les festes.
- Comentar el sentit de participació.

Cada objectiu general enquadra les tres àrees -cognoscitiva, afectiva i psicomotriu- descrites en els estudis de Bloom.

III.- ELEMENTS REALS ACTUALS

- * 8 de setembre, Nativitat de la Mare de Déu.

Festa coneguda també pel nom de "la Mare de Déu dels missatges" al ésser la data del canvi de lloc de treball de la gent que treballava a les possessions. És inici i acabament del cicle de les festes pre-cristianes del blat i, en definitiva, de tot el cicle agrícola. La importància és ben palpable al

ésser festa patronal o "patrona" de vuit pobles de Mallorca (a Santa Margalida es fa la festa de la Beata). Festa, idò, ben generalitzada i solament superada a nivell de calendari laboral i deixant de banda les "Festes Nacionals" - per Sant Antoni i les "segones" o "mitjanes" festes de Nadal i Pasqua.

- * 29 de setembre, Sant Miquel.

Comença el nou cicle anyal; inici caracteritzat pel sementer -la sembra- i la verema. Les nits comencen a allargar-se i... bon temps per anar de rondalles.

- * Octubre, festes del most.

Després de la verema (i amb relleu especial a Binissalem).

Cançons de picat, jotes i mateixes i... els fideus amb cabra salvatge, sopar dels "tais".

- * Octubre, cercada d'esclata-sangs i altres bolets.

- * Octubre, fires.

Sobretot a la part meridional del Pla (Campos, Lluçmajor, Porreres, Santanyí).

- * 21 d'octubre, Festa de les Verges.

Caracteritzada pels bunyols i les cançons.

- * 1 i 2 de novembre, Tots Sants i els Morts.

Temps de pau en el camp, eixarnar voreres, exsecallar... bon temps per recordar els avant-passats. Ahir repic de campanes tota la nit i misses a balquena.

- * Novembre, festa de l'Oliva (en acabar la collita)

- * Desembre, ses Matances.

Cal fer provisions de carn per a tot l'any mentre els blats van creixent. La gent va descansada i... s'hi escau un ball d'aquells tan vitencs!

- * 27 de desembre, Nadal.

Festa solsticial i religiosa.

Matines, torró, coca de Nadal, el dinar familiar, neules, cançons, el betlem...

- 1er de gener, Cap d'any.

S'inclou dins les festes nadal·lenques.

- 5 de gener, els Reis.

Significa l'acabatall de les festes nadal·lenques. Obsequis-ahir calçetins, avui juguetes- als infants.

- 17 de gener, Sant Antoni Abat.

Patró dels animals. Festa amb relleu especial a Sa Pobla, Artà, Manacor... i que aquests darrers anys ha sofert una clara puixança (onze pobles fan festa "oficial"; molts d'altres fan "mitja festa" i alguns l'han traspasada al diumenge següent). Va precedida dels foguerons.

- 20 de gener, Sant Sebastià.

Patró de Ciutat. Festa desapareguda gairebé a tots els pobles. Abans se solia fer, motivada per la pesta.

- 3 de febrer, Sant Blai.

Festa de caire religiós en la qual, a més d'untar el coll d'oli, es beneeixen els fruits ("senyoretts" de diverses formes, galetes, fruites...)

- Febrer, darrers dies.

Dies de bulla que precedeixen la quarema. "Sa Rua" a Ciutat, fresses i ximbombades pertot arreu; greixoneres dolces i de porc, ensaimades amb sobrassada... Dies forts, el Dijous Jarder i el Darrer Dia.

- Febrer-març, la Quarema.

Entra amb el Dimecres de Cendra. Temps d'abstinència i de sermons. Ahir abstinència radical, carn, joc...

- Març-Abril, Pasqua.

Després de la llarga abstinència quaresmal, l'esclat de la festa ramadera (pasqua = pasturar, pas). Cançons de "sales", visita a les "cases santes", processons i "enquentro" amb els botets o capades característiques, l'anyell, panades, cocarrois, freixura, flaons, rubiols... centurions i el salpàs.

- Abril, romeries.

Després de Pasqua hi havia les processons rogacionals a les ermites de Mallorca (incloses dins les festes de la florida del blat), avui convertides en "barenes" o excursions. Festa que, per imperatius de treball -no agrari- ha decaigut molt. Sobresurten la romeria de la Verge del Cocó i la del Puig de Sant Miquel.

- Maig, mes de Maria.

Antigament es feia gairebé a totes les cases. Avui solament es fa a les esglésies. (Abans alguns fins i tot l'adelantaven en quinze dies per no entorpir la sega de les faves).

- Maig, la tosa.

Operació consistent en tondre les ovelles. El pagès ho sol agafar com a una mitja festa que acaba amb un bon dinar.

- Maig, Moros i Cristians.

Festa guerrera, solament conservada a Sóller i Pollença.

• Juny, "Pel juny la falç al puny", diu l'acudit. Ja han començat les messes, el llarg treball de recollida dels cereals que no acabarà fins a l'amagatzematge de la palla. També se sol fer for-

matge i es recull la mel. Comença l'esclat de festes patronals.

- Juny, el Corpus.

Festa dels domasos i de les flors. Tradicions gegantines. A Pollença surten "les Àguiles" (dansa religiosa).

- 24 de Juny, Sant Joan.

Se solien sembrar clavellers. És la festa en què solia sortir "Sant Joan Pelós" (dansa religiosa) a Felanitx, Son Carrió, Sant Llorenç...

- Juliol-Agost.

En haver acabades "ses mes- ses" la gent del camp solia anar a "rentar-se" a la mar. Era una diada de ple i guanyat descans.

• Agost, festes patronals (també n'hi ha al maig, juny, juliol...)

Coincidint amb la feina acabada del camp (solament falta la recolecció dels fruits dels arbres: figues, ametles, garroves...) gran nombre de pobles (setze) fan les festes patronals: xeremies, correguda del pollastre, missa major, un dinar que no es queda al darre- ra i una bona revetla. També se solen ballar les dances religioses: "cavallets" a Pollença, Artà i Felanitx; "moratons" a Manacor i "cossiers" a Montuïri i Algaida (també solien ballar el dia de la "Mare de Déu Morta" -15 d'agost-)

ALTRES

3 de maig. Antigament festa de la Santa Creu. Es feia la benedicció dels fruits.

22 de maig, Santa Rita, ad- vocada dels impossibles. Tradi- ció agustiniana. Se solia donar una rosa.

29 de juny, Sant Pere. Dia 30, Sant Marçal (el sant del romàtic)

50 dies després de Pasqua, Cinquagema o Pasqua Granada. Festa del Regne d'Aragó, avui perduda. També era doble. Se- gueix a Catalunya i Menorca.

Guillem Pont

SI NECESITA UN
BUEN SERVICIO
DE GRUA
LLAME A:

RADIO GRUA
CALVIA

68 09 70

SERVICIO PERMANENTE
CALVIA (Mallorca)

Tels. 67 04 63 - 69 08 28

XERRADES DE CAFE

Voldríem tenir la capacitat de transmetre-vos la impressió, l'agradable impressió, que ens va causar el Sen Norat de Son Claret i la seva esposa madò Paula el dia que, mitjançant la comú amistat amb en Guiem Rosselló, ens trobàrem, per xerrar, fer bromes, ironitzar i per enrodonir la amistat, la visita a la seva Possessió de Son Vic Vell.

EL SEN NORAT I MADÒ PAULA L'ANY 1.949

Reiteram que l'impacte de la personalitat d'aquest home, llarg i prim, ha estat una agradable experiència. Viu, llest, amb uns reflexes mentals envejables, no de bades té 83 anys, feiner, orgullós de lo seu, modern, pagès, excel·lent fumador i per si qualque dada o data li falla, té a Madò Paula que el treu de l'embull.

Fa uns dos anys que es va trencar una cama, idò la seva fortalesa l'ha ajudat a superar'ho i no té cap molèstia hores d'ara.

Sense coneixer-nos de res, va tenir l'amabilitat del bon amfitrió i sense amagar cap recó de la possessió ens ho mostrà tot. Sa Tafona que es troba en perfecte estat, el Sen Norat es compromet a que amb els homes, imprescindibles i oliva, en vuit dies fa funcionar de bell nou aquella imponent maquinària. Ens va explicar fil per randa el procés de l'oliva i de l'oli, se li nota en les seves paraules, la nostàlgia del temps on l'activitat a la possessió era de cap a cap d'any,

EXPLICANT-NOS ELS PERMENORS DE LA TAFONA

UNA SALA DE SON VIC VELL

quan la taula de la mina de baix era plena d'homes. En passar a l'estable ens indicà on tenia les someres i les egos per la reproducció, que la somera necessita una gran netedat als òrgans genitals, l'oguer (el que les cuida) amb la mà i anant ben alerta ha de tectar si una mena de tubet el té bé, en cas d'estar romput no hi ha cap possibilitat de que es quedi prenyada, i si està obturat se l'ha de netejar amb el dit tenguent cura de no fer-li cap mal. Si a un cavall l'has de ~~HONAR~~ a una somera no ha d'haver conegut cap egua. Un pic li va ocórrer un cas curiós, es tracta de que va desmamar dos cavallets i els va canviar d'estable però estaven junts i l'instint els feia cercar-se, mamant-se l'un a l'altre, i per la qual cosa no menjaven, les hi va posar uns morrals que es picassin quan ho intentassin, i res. I a un vell oguer galileu li esposà el cas i li donà la següent resposta: "Prometeu que no ho diràs a ningú mentre jo visqui, idò els has de desmamar en divendres". Així va fer en les properes ocasions i com va vaticinar el vell oguer, no existí pus mai més el problema.

Des d'els quatre punts de l'illa li sollicitaren cavalls i ases per fer-los reproductors, creguts que a Son Vic Vell hi havia una raça especial, cosa que el Sen Norat ens diu ben clarament no era així, ara bé, la feina, la netedat, la vigilància i la pròpia superació eren més que suficients perquè els resultats fossin òptims.

Un cavall nat a Son Vic Vell, N'Ovic, el feren "troton" i va guanyar un premi a una carrera a Eivissa, la copa i la fotografia de l'anomenat "troton" la tenim a un "album" especialment fet pel reportatge que treguérem de Son Vic Vell i els seus voltants.

El proper número de Veïnats tindrà la segona part d'aquest inigualable personatge.

Biela Quetglas i Joan Rubio

Cartes

Contestación a una carta

Biela:

Soy uno de estos once profesores (el de 3º B) del Colegio Público de Calvià que también estuvo en el acto cultural del día 30 de Abril, invitado por el Bibliotecario.

La verdad es que su escrito me ha parecido muy subjetivo y parcial, pues Ud. calla hechos que allí concurren e interpreta otros según le parece.

Veamos lo que Ud. no dice:

a) Llegamos entre quince i cinco minutos antes de empezar. Los niños

se acomodaron y pasó el tiempo, un cuarto, media hora y aquello no empezaba... Esto provocó para empezar (en los niños), nervios, desencanto, cansancio y dispersión de la atención.

b) Calculo que iríamos sobre 500 personas las que asistimos, todos esperanzados a "media luz".

c) Como dice, había allí desde párvulos hasta quintos de E.G.B. La diferencia entre los intereses de un párvulo y los de quinto son grandísimos.. ¿Cómo se dio un acto, que en buena disposición sólo era adecuado e interesante a una parte del auditorio?

d) La marionetas y representaciones afines, sólo se presencian bien, en grupos reducidos y a distancias cortas del escenario. Aquel día la sala estaba llena y las últimas filas lo tenían muy mal para ver.

e) No había ningún sistema de megafonía. El teatro no tiene buena sonoridad.

f) La representación era en catalán (cosa que me complace) por lo que, lo poco que se oía no se entendía.

Mal lo tenía el presentador del espectáculo. Mala sonoridad, sin megafonía. Parte del auditorio sin poderlo ver bien. Se había rebasado el tiempo de espera, de atención. La mayoría no oían, ni lo entendían y sobre todo eran niños.

Veamos ahora lo que interpreta erróneamente:

1) Los maestros que estaban atrás no era "la gran mayoría" ni estaban allí de "chafardeo". Eran los tutores de los cursos de los mayores, que por serlo, colocamos en los últimos sitios y estaban en la entrada con el fin de que nadie "se escurriera".

Me sorprende que diga que "chafardeaban" ¿no estaba VD en primera fila?...o tiene el oído muy fino o no pensó correctamente... Le diré que los comentarios que se hacían, eran casi totalmente, de

lo que allí estaba ocurriendo y de cuál sería la mejor solución ante los hechos.

2) Los profesores que se salieron con sus niños, puedo asegurarle que lo hicieron, no "por lo mismo que Vd sentía" sino por lo que todos sentíamos y pensábamos. Si no lo cree, pregúnteles.

3) El Sr de la representación, evidentemente y comprensiblemente estaba dolido y algo más. Nosotros le explicamos lo que yo le he dicho al principio y créalo o no lo comprendió y se disculpó por habernos increpado en un principio, cosa que también nosotros hicimos con él. Nos despedimos con un apretón de manos.

4) Pienso que los padres no tienen nada que "investigar", porque no hay nada oculto. Nosotros les informamos cuando vienen y nos preguntan, y lo hacemos siempre con la verdad.

permítame que le comunique algo significativo y que como responsable de las Actividades Extraescolares del C.P de Calviá, estoy bien informado:

-En el Colegio se han realizado en lo que va de curso, las siguientes actividades:

De la "Caixa" y en catalán, ocho.

Conferencias, cinco.

Salidas con fines didácticos o recreativas, siete.

En todas el comportamiento ha sido bueno o excelente. Si lo duda, puede informarse en la "Caixa" que le darán una relación de dichas actividades y de quién las realizó. De los conferenciantes puedo darle los nombres y lo haré con mucho gusto.

En todas estas actividades se ha respetado fundamentalmente dos cosas:

1) No pasar jamás de cien alumnos (algunas han sido de menos)

2) Las actividades se han acomodado a los intereses de los ciclos, en contados casos el final de un ciclo ha enlazado con el principio del siguiente.

En cuanto a que nuestro Director "ponga orden entre nosotros" le aseguro que no tiene necesidad con la mayoría del Claustro, pero no le quepa la menor duda de que sabe, puede y lo pone para aquellos que se salen de él, y esto se lo puedo afirmar como Vicedirector de este Colegio.

Resumindo:

-No se pueden explicar hechos, sin estudiar y exponer los porqués o causas.

-Se tiene que tener en cuenta los intereses de los que van a recibir cualquier actividad.

-Siempre hay un momento propicio (motivación) para todo, que una vez pasado (por la causa que sea) es difícil volver a despertar el interés.

-La puntualidad es muy importante, pues el cálculo del tiempo es esencial para la acomodación.

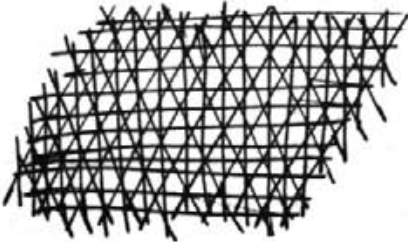
-Cada actividad tiene unas características que hay que respetar.

-Y sobre todo no se puede poner en tela de juicio la labor de unos profesionales, por unos deficientes resultados, por algo que ellos no programaron ni prepararon.

-Por último algo que todos sabemos y que algunos olvidan y es que la educación de los niños la reciben a través de toda la Comunidad escolar (los padres, la sociedad, el medio y los maestros) y que todos somos corresponsables.

Atentamente

VICENTE GUASCH

A MIQUEL SEGURA AGUILÓ DE SA POBLA
(MIRANDO)

Senyor Dr., li prego la publicació d'aquesta carta al seu diari. Les més sinceres gràcies.

Miquel:

Estic admirat de la teva qualitat com a periodista. Sense dubta un dia d'aquests pots esser ferme candidat a qualsevol premi a escala mundial. I feta aquesta primera abalança en vull introduir dins el tema que avui ens ocupa perquè encara t'en he de fer més.

Es sobre el teu article (revista número 120) de les passades -a Déu gràcies Beneïdes de Sant Antoni a Sa Pobra

on, segons el teu "just objectiu" -com sempre- punt de vista, destaqués en pla de burla sobre totes les altres notícies lo que hagués pogut acabar molt seriosament i dius textualment: "A Mossèn Cremat le han nombrado obispo. Aunque la púrpura no impidió que los animalitos del Señor casi le precipitasen contra el suelo".

Això sol's m'ha demostrat la raça de persona que ets i el poc sentit humanitari que dus damunt sa teva còrpora. Mal d'altres, rialles són, devies pensar. Sens dubta no devies dur les ulleres perquè del contrari qualsevol va poder veure que de passar a majors, el menys perjudicat hauria estat jo. ¿Per què no penses el mal que hagués pogut causar als espectadors que omplien les aceres per tot arreu? És massa demanar. A un groller no li demanam finures ni objectivitat. No és d'estranyar si gent molt més qualificada que tu i que jo hagin etiquetada la teva revista (no de Sa Pobra) de TEBEO.

Sens dubta es compleix aquella sentència que diu que els més dotats intel·lectualment parlen de les idees. Els que tenen una intel·ligència mitjana parlen de les coses i, finalment, els més curts de les persones. Dins aquest tercer grup sens dubta series el rei. Hi va haver coses molt més importants que aquesta simple anècdota però escaparen a un bon periodista com tu. El que he dit a nel principi: qualsevol dia mos sorprendràs a tots amb un gran premi periodístic. Sobre tot si hi presentes articles des teu tebeo.

Vull aprofitar per agrair públicament la valentia d'En Jaume Font qui espontàniament es va abalancar sobre la bèstia aturant-la i evitant lo que hagués pogut acabar en desgràcia.

Ja per acabar i tornant a l'altre Miquel Segura te vull dir que no oblidis que he embrevonat el bolígraf tan fort com tu o més i que no perdre la costum te faré una gloseta:

"Això és agreïr els favors de quant vos varen atupar jo vaig venir a declarar si això tornava passar feria de no veure-vos".

GUILLEM CRESPI PONS

PUB ROLLING'S
MUSIC-BAR "ES CASINO"
Ca'n Vich, 3 - CALVIA

Droguería y Ferrería
CALVIA

MAJOR, 48

TELF. 67 01 61

Bar Restaurante

ESPECIALIDADES

- Arroz Brul
- Frito Mallorquín
- Sopa Mallorquina
- Lomo con Cal
- Tordos con Cal
- Gaseos
- Pastas

CA'N PEPE

COCINA MALLORQUINA
Y TAPAS VARIADAS

Cl. Mayor, 52 - Tel. 67 04 52 - Calvià - (Mallorca)

COMESTIBLES

SIMÓ

Mayor, 50

CALVIA

cerrajería
A. SOTOMAYOR

es ferrer
des poble

C. SON ML Nº2 - CALVIA - MALLORCA

BAUZA

★ ELECTRODOMESTICOS

★ JUGUETES

★ OBJETOS DE REGALO

C/ Mayor, 34 CALVIA

Julian

**FOTO
ESTUDIO**

Cl. Sor Rosenda - Calvià

BODAS

BAUTIZOS

COMUNIONES

*

REPORTRAJES

Cl. Mayor, 27 Tel: 670464

AVV
la vila

entre tots la farem amunt

"la Caixa" ✱ a Calvià

NO T'EN FOTIS, CLOTI FLOTIS

- En Reagan, de petit, no tenia un cà, tenia un dinosaure.

- En Guerra ha descobert que la verdadera vocació d'en Fraga es la relotgeria.

- Amb el començament del mundial de futbol, tothom té cara de pilota.

- L'arbitre del partit Espanya-Brasil, està afiliat a l'ONCA (Organització nacional de cecs australiana)

- Descobert. Hacienda ha organitzat la retransmissió de partits del mundial. Portaveus oficials han afirmat: - "Així, al manco, no s'en adonen del que paguen"

- Després d'observar els "eslogans" del diversos partits polítics a la campanya, crec que a les properes eleccions, agafaran "eslogans" del tipus de: "Mi mamá me mima mucho".

- Descontrol a Andalusia. La gent ja no sap si ha de votar els Consells escolars, les Autonòmiques o les Generals

- S'ha posat de moda fer sopars en lloc de mitins. Ara bé, no han dit res de qui paga.

RUFUS T. FIREFLY

EL POR QUE DE UNA HUELGA DE MAESTROS

En este mes de mayo que termina en los días 7 y 8 del mismo, padres e alumnos y demás ciudadanos tuvieron ocasión de señalar singularmente dichos días por haber propiciado una cierta alteración familiar". En efecto, esos días fueron establecidos por ciertas centrales sindicales (CC.OO, UCSTE y CNT.) como días de huelga tanto en las escuelas como en los institutos de enseñanzas medias. Como creo que muchos de Uds. no tuvieron muy claro los motivos por los que posiblemente sus hijos no pudieron ir en esos días a la escuela, voy a continuación, a exponer las razones de la misma.

De entrada diré que la incidencia de la huelga tanto a nivel comarcal nuestro (donde sólo se pusieron en huelga un centro en su totalidad -el de Paguera- y otro en su mayoría: Calvià como provincial o nacional, donde ya las cifras del ministerio - 8% del total del profesorado - difieren muy mucho de las centrales convocantes 26%, a juzgar por los resultados, tuvo escasa incidencia. Pero ¿ por qué se convocó e hizo huelga?. Según los sindicatos arriba mencionados: por no aceptar el documento que sobre la Carrera Docente había presentado o elaborado el Ministerio "por crear un sistema que divide al profesorado en varios grados, lo que supone una jerarquización entre los docentes". Más o menos que lo que recibieron los padres de alumnos a través de circular firmada por la Asamblea de Maestros. Y ¿cuáles son los dichosos y perversos grados, responsables de tal división y jerarquización?. Para que Uds. juzguen solos, les voy a presentar en que consisten los tres grados distinguibles en el ejercicio de la función pública docente:

Grado 1.-Iniciación a la docencia, incluida la práctica tutorial, y complementación de la formación adquirida. Todo ello bajo la dirección de un tutor de profesores.

Para adquirir este grado sólo hace falta superar unas pruebas de selección -las Oposiciones de maestros- con toma de posesión del primer destino provisional.

Se consolidará este grado después de dos años de ejercicio profesional tutorizado en el mismo destino. Dando ocasión a participar en el Concurso de Traslados.

Grado 2.- El de pleno ejercicio de la función docente. Se adquirirá tras informe positivo del ejercicio profesional tutorizado y se consolidará después de dos años de ejercicio profesional en el destino obtenido.

Grado 3.- El de pleno ejercicio de la función docente y desempeño de puestos de especial responsabilidad. Se adquirirá previa evaluación positiva en un concurso de méritos académicos y profesionales y transcurridos tres años desde la consolidación del Grado 2. Se consolida este grado tras 3 años en puestos de coordinación didáctica, pedagógica y académica.

Así son, a grandes rasgos, los grados por los cuales algunos enseñantes han hecho huelga pero, además de rechazar esta Carrera Docente que en principio es sólo un aspecto de todo el entramado educativo que viene configurado en el "Documento de bases para la elaboración del Estatuto del Profesorado", fiel desarrollo de una Ley aprobada por el Parlamento - la Ley 30/1984 de Medidas para la Reforma para la función Pública, Adicional 15- , lo contempla, entre otros muchos, dentro de una nueva estructuración del Sistema Educativo que en dicho documento dibuja la Comisión de Expertos a los que se encargó la elaboración de mencionado documento. Documento que habla de cuatro tipos de puestos de trabajo en consonancia con la estructura del sistema educativo que establece: Educación Infantil (de 0 a 6 años), Educación Primaria (de 6 a 12 años), Nivel intermedio (de 12 a 15 años), Enseñanzas Secundaria (de 15 a 18 años) y Universidad y otras enseñanzas postsecundarias. Resultan así cuatro tipos de enseñantes para los niveles no universitarios: 1.- Maestro de Educación Infantil, 2.- Maestro de Educación Primaria, 3.- Profesor del nivel Intermedio y 4.- Profesor de Secundaria. (sobre todo esto tendré ocasión de analizar en otro artículo.

Pero retomando el hilo conductual de este artículo dirigido a si este tipo de Carrera Docente, es divisionaria

del profesorado y por lo tanto mala para la educación en general. Estimo que es una consideración de burda demagogia proselitista y nunca un análisis serio y sensato del modelo propuesto. Porque quiero sospechar que incluso, algunos de sus dirigentes - otrora estudiantes de Universidad- no se creen ellos mismos las críticas de divisoria y jerarquizante ya que ¿quién no se ha dolido o quejado del sistema de acceso a la función docente del profesorado español así como de la precipitación en el pleno ejercicio de la misma?. Todos nos hemos lamentado del nivel o falta de profesionalidad docente de muchos de nuestros profesores, a veces de los P.N.N. de la Universidad pero ¿no se puede en propiedad hacer la extensión al resto del profesorado de las otras modalidades de la enseñanza?. Creo que sí, y lo más incongruente entre esta realidad vivida con lo que manifiestan los tres sindicatos citados es, que cuando alguien se quejaba de la falta de oficio del profesor X, a renglón seguido arguían: "esto no ocurre en Inglaterra o en Alemania en donde para que el profesor dé clases a los alumnos tienen que echar de dos a cuatro años haciendo labores de investigación al amparo de un Profesor numerario o catedrático y haciendo labores de tutoría sobre un grupo de alumnos (orientándoles en el estudio, en la bibliografía, en cierto conocimiento puntual de la materia etc- pero nunca siendo responsable del desarrollo magistral ante una materia del curriculum. Pues ahora que algo similar se quiere imponer en España, ellos, para no dejar la impronta carpetovetónica se oponen tildándolo de jerárquico y disfuncional para la vida de los Centros. Yo entiendo que lo que es disfuncional es lo de ahora, donde los ingredientes de igualación (lo mismo es, desde el punto de vista profesional-administrativo económico, un maestro recién incorporado en el cuerpo, que otro que lleve impartiendo la docencia 2, 5, 10 o 30 años han sido totales y creo que tal como tenemos las escuelas, con unos resultados del 35% de fracaso escolares, no incita a seguir apostando por un igualitarismo que considero utopía olvidada en lo político, injusticia por lo indiscriminado en lo social e inoperante y disfuncional en lo escolar.

Pero como la riqueza fundamental de los países democráticos sigue siendo la pluarlidad de creencias, alternativas y sistemas, dos días más tarde a la referi da huelga los sindicatos que aún seguían negociando con el Ministerio: FETE-UGT, ANPE, FESPE y CSIF, llegaron a un acuerdo firmando un, a juicio de algunos, preacuerdo en donde en lo económico se alcanzó el reconocimiento del nivel 17 para todos los maestros, lo que representa sumar, a partir de Septiembre, 50.414 pts anuales (4201 ptas/mes). Y en lo estructural/educativo: la ratificación del documento de " Bases para la elaboración del Estatuto del Profesorado", lo que sencillamente quiere decir que se ha abierto el camino a la sensatez.

Juan Jiménez
Calviá, 28 de Mayo de 1986

Juguetes Gual

C/. Mayor, 16

Tel. 67 01 90

Calviá - Mallorca

Panaderia

Ca'n Porret

C/ Mayor, 3.

CALVIÀ

ANA Y BEATRIZ

PRESENTACION

ANA.- Morena, pelo corto, simpática, traviesa, informal, despreocupada, atractiva y no se mete en la vida de los demás.

BEATRIZ.- Rubia, larga melena viciosa, agradable, elegante, guapa, tranquila, soñadora y siempre está en la nubes.

EL RELOJ DE PARED

Un sábado por la mañana, Ana se despierta decidida a hacer una excursión a una vieja casa que los padres de Ana tenían en medio del bosque. La casa la heredaron los abuelos de los padres de Ana y más tarde, los padres de Ana, lo cual significa que unos años más adelante, la heredará Ana y quiere ir a visitarla. Para no ir sola va a buscar a Beatriz.

A- ¡Adios mamá!

!Riingg!

M- Si

A- ¿Está Beatriz?

M- Si, un momento. ¡Beatriz!. Pasa, no te quedes ahí fuera.

B- ¡Hola Ana! ¿Qué quieres?

A- ¿Te vienes de excursión?

B- ¿A dónde?

A- A mi casa, la del bosque.

B- Vale, adios mamá.

M- Adios.

De camino hacia la casa, descansaron un poco.

B- ¿Está muy lejos?

A- Ya falta poco. Venga vamos.

Llegaron a la casa.

B- ¡Huy, qué bonita! ¿Esta casa será tuya?

A- Verdad que es bonita, por dentro aún es más bonita. Si la heredaré yo. ¿Por qué no vamos a dormir?

B- Si, ya es muy tarde.

Entraron dentro.

B- ¡Qué reloj tan bonito! ¿Funciona?

A- ¡Qué raro!. Mi madre nunca me habló de un reloj. Bueno, vamos a dormir.

Llegaron a las habitaciones y se pusieron a dormir.

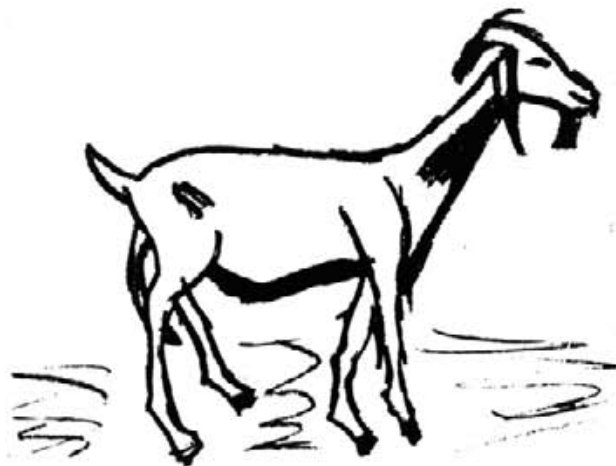
(Continuará)

DIANA HERNANDO

La Cabra esa desconocida
(2ª parte)

Estas campañas se venían abajo indefectiblemente cuando se hacía evidente que deshacerse de la cabra significaba asimismo la desaparición de millones de personas que dependen de este calumnioso animal para su mínima subsistencia. Frente a ese incómodo hecho, los expertos decidieron observar con más cuidado la naturaleza y los hábitos de la cabra. Y es que mientras había montañas de publicaciones técnicas sobre ganado vacuno, caballar, ovino y porcino, nadie se había preocupado de realizar un estudio serio acerca de las cabras.

Ahora, en los últimos quince años se han celebrado conferencias internacionales sobre la cabra en Londres, Madrid, Tours (Francia) Tucson (Estados Unidos) y hay una más programada para 1987 en el Brasil. Consecuencia de esos estudios es una nueva imagen de la cabra que la presenta como uno de los amigos más leales del hombre, un animal que supone un inagotable cuerno de la abundancia. (La cornucopia original de la leyenda griega era un cuerno de cabra) Porque la cabra no sólo nos da leche, carne y queso, sino que su magnífica piel sirve para fabricar multitud de objetos, y su pelo para confeccionar prendas de cachemir y mantas de mohamir. Desde el bebé más pobre, que se salva de morir de hambre por tomar leche de cabra, hasta el ser más poderoso de la tierra como el faraón Tutancamón, que fue lo bastante humilde como para sentarse en un taburete de piel de cabra, todos debemos algo a este insólito animal

El principal producto elaborado con leche de cabra es el queso, que se encuentra en todos los países del Mediterráneo. De los más conocidos es el feta griego. En España, se producen más de siete variedades de queso de cabra en zonas de Cáceres, Murcia, Huelva, Málaga, Islas Canarias, Lérida, León y la Rioja. Pero para conseguir quesos de cabra para gourmets hay que ir a Francia, donde existen alrededor de setenta variedades del mismo. La popularidad de estos quesos ha hecho aumentar el número total de cabras francesas en una tercera parte.

En España, el cabrero y su rebaño, son una estampa familiar en el paisaje agreste de la mitad sur de España, donde la cabra ha estado secularmente presente en la dieta de sus habitantes.

Hoy consumimos más de 300.000.000 l de leche de ese animal al año (el 70%, en forma de queso).

Además de la carne y la leche, la piel de cabritillo a dado lugar a una industria con gran tradición de calidad.

Tras una regresión en el censo caprino que comenzó en la década de 1930 y duró cincuenta años, se observa en el último lustro un esperanzador aumento en el mismo, de cabezas. Actualmente con un total de 2.500.000 de cabezas (el 63%, se encuentra en Andalucía, región centro y Extremadura), nuestro país se sitúa en segundo lugar-después de Grecia en el ranquin de la CEE de este ganado.

En el mundo hay unas 450.000.000 cabezas.

En Caspdellá siempre ha habido cabras. Tal vez antes de que fuese pueblo. Hay un sitio en donde no hay rastro ni indicios de que haya habido edificación alguna; pero por las piedras que hay acumuladas, alguna torpemente labrada y los tiestos que de diferente forma se encuentran esparcidos por allí, hacen pensar que podría haber existido algún refugio de pastores.

Diremos sin temor a equuivocarnos, que en nuestro término, la cabra, la criaban ya nuestros tatarabuelos. Los descendientes que la hemos estado criando hasta hace no muchos años: nunca hemos tenido, gracias a Dios, la apremiante necesidad de la leche y la carne para la supervivencia de sus habitantes como en otras zonas mas deprimidas del mundo. Aquí, los pequeños propietarios la criaban para que pariese cabritos. Para vender cabritos. Aunque algunos la prefieran para vender la leche. Tanto unos como otros, lo que buscaban, era a través de ellas y la hierba que poseían, mantener todas las cabezas posibles en beneficio de su pequeño pecu. Como en aquellos tiempos muchos pueblos no había vacas ni existía AGAMA, la leche de cabra era la que gustosamente se consumía para desayunar y para los enfermos, si bien había botes de condensada. Tanto es así que no sólo en los pueblos ese magnífico animal estaba repartiendo bienes. En Palma, unos cabreros con su jarrita rota y la medida, se paseaban por las calles con su rebaño deteniéndose en cada portal de los parroquianos para entregarles el líquido blanco que se les había pedido, y que delante de él ordeñaban.

En éste pueblo, en la década de los cuarenta, según un cabrero que mantenía un escogido ejemplar para semental, mas de trescientas fueron las hembras que le llevaron en un año para ser copuladas para la crianza. Ese cuadrúpedo animal puede pegar veinte saltos en un día..

Este extraordinario animal, que tan sumiso siempre ha puesto en nuestras manos sus bienhechoras cualidades, si no consigue por medio de su piel, leche y queso una mayor rentabilidad, tendrá que seguir viviendo en este cinturón de pobreza a que está destinado. Los payeses, aunque quisiesen no podrían cuidarla. Desde que vino el turismo ya no trabajan la tierra, lo hacen en la hostelería, o en otros servicios que son mas rentables. Una mayor rentabilidad no solo supone un cambio en la estructura familiar, si no tambien de mentalidad, que lleva consigo unos trabajos u unas preocupaciones que no se conocían antes y que ahora al ser atendidas, si sobra tiempo, hay que descansar.

COMENTARIO DEPORTIVO

Este breve artículo está escrito con motivo de la celebración de las 12 horas de balonmano 1986 en su segunda edición, el día 1º de Mayo.

En esta ocasión cabe destacar con respecto al año anterior, dos cuestiones:

La primera, con respecto a la organización, donde es de elogiar la buena coordinación, llevada a cabo por jugadores y miembros del equipo senior Costa de Calviá. En cuanto a precisión de los horarios, comienzos y finales de los partidos, arbitrajes, entregas de trofeos, etc.

La segunda por la participación, además de los equipos mallorquines más representativos de las diversas categorías que han acudido a esta convocatoria deportiva, han sido invitados este año por el Club Deportivo Costa de Calviá de Balonmano dos equipos ibicencos: el "Electrosolar-Ibiza" juvenil femenino campeón de Baleares y el club "San Antonio" categoría senior masculino, también campeón de Baleares, demostraron su buen juego y sobre todo evidenciaron una mejor preparación física que sus respectivos oponentes del Costa de Calviá que en los momentos claves, tanto al final de la primera parte como del final del partido y con un apretado marcador se vinieron abajo por falta de "pulmón".

Del Costa de Calvià senior de balonmano de esta temporada hemos de destacar que como segundo año de su fundación los resultados han sido óptimos, siendo el equipo revelación de la temporada y uno de los que tienen más aspiraciones y futuro de los próximos años.

Siguiendo con el comentario de las 12 h. he de decir que la asistencia de público sin ser masiva fue muy superior a la de la pasada edición, fueron muchos los simpatizantes y amigos, así como padres de jugadores que en plan festivo se acercaron al recinto del Polideportivo Municipal de Santa Ponça para contemplar y animar las incidencias de los diversos encuentros.

Daba gusto ver equipos de niños y niñas de los más pequeños luchar por el balón y jugar con el tesón y la alegría de los auténticos deportistas.

Me parece fundamental la labor desarrollada desde el Ayuntamiento, por medio de los diversas escuelas municipales de deportes para niños (boleivol, baloncesto, atletismo, ajedrez y por supuesto balonmano), donde se ha tratado de fomentar y con éxito el deporte de base y el llamado "tu otro deporte" alternativo al "futboleroismo" imperante.

Los torneos como las 12 h. crean afición y en torno a estas celebraciones se produce un ambiente de confraternidad y deportividad entre jugadores de diversos equipos y lugares, espectadores, directivos y árbitros difícil de conseguir en las competiciones oficiales.

Un agradecimiento a todos los que han hecho posible el éxito de este acontecimiento deportivo, que no a la Federación que ha mantenido una actitud claramente obstructiva, y que en bien del balonmano espero que reflexione y cambie de actitud.

El próximo año os esperamos.

LUIS CUENCA

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

Y se acabó. Se acabó el pasar pena, se acabó la incertidumbre, la intranquilidad el preguntarse unos a otros, ¿qué farem enguany?. Se acabó la temporada futbolística 85-86, y con ella se fue la categoría que durante años mantuvo el C.D. Calvià, eso si, hay que reconocer que la mentada categoría, la III división, parece ser que le venía algo ancha al club, pues excepto el año pasado, en las demás temporadas se mantenía poco menos que a trancas y barrancas. Unas veces por el golaveraje, otras por los pelos y en una que ya estaba descendido, el ascenso del Poblense a 2ª B, le salvó. Y mira por donde, la del 85-86 normalmente no descendía, pero el descenso del Manacor ha hecho perder la categoría al C.D. Calvià. Las cosas de la vida, unas veces van bien y otras van mal. Aunque hay que decir que todavía queda una posibilidad de quedar en III división, pues si los Mallorca At. y At. Balears ascienden a 2ª B, o uno de los dos, al no estar el Calvià en zona de descenso automático le sería pero que muy favorable. Así que pongamos unas velas a Santa Rita y a esperar.

¿Causas del descenso? Yo desde luego ni soy ni pretendo ser un técnico, pero a mi modesto entender, estas causas no han sido provocadas por ser un equipo malo ni muchísimo menos, pues creo que por Mofarés han pasado más de media docena larga de equipos sumamente inferiores al Calvià. Y han sido precisamente estos equipos, los que la mayoría se han llevado un punto o dos al no saber o no poder los de casa abrir el enorme cerrojo con que se presentaba el visitante de turno, casos como el Alayor, Murense, Margaritense, etc, etc. Sin embargo, con un equipo que hacía fútbol y dejaba hacer, era otro cantar, pues los llamados grandes, los que al iniciar la liga tienen las miras puestas en el título, la mayoría de ellos perdieron, todo lo más empataron. Pero ya es sabido que una categoría la hacen perder los del mismo nivel, los que luchan por lo mismo que uno, o sea, por no perderla.

Ma viene a la memoria, nunca se me ha olvidado una frase que dijo a

la prensa palmesana el actual seleccionador Miguel Muñoz, cuando entrenando al R. Madrid, este perdió por 5-2 contra el Mallorca. ¿Os acordáis? Fue una apoteosis. Pues bien, en sus declaraciones, creo que un poco decepcionadas, dijo que los equipos considerados en teoría inferiores o modestos, tenían que procurar ganar el máximo de partidos, pero sobre todo ganar a los que en definitiva al final, luchaban por la permanencia. Y eso, a mi modesto entender, es lo que le ha pasado al C.D. Calvià. Más o menos doblegó a los grandes y perdió contra los que al final lucharon con él para no descender.

A modo de anecdotario, ahí van estos datos de los partidos disputados por el equipo que nos ocupa.

De los 38 partidos jugados, ganó 10, empató otros 10 y perdió 18.

En Mofarés ganó 9, empató 5 y perdió otros 5. En sus visitas por esos campos de las Baleares ganó 1, empató 5 y perdió 13, con lo que al final de la liga totalizó 30 puntos y 8 negativos. De estos en casa sumó 15 y fuera conquistó 7, lo que hace el total de los mencionados negativos definitivos.

Como ya decía en una anterior "Radio grafía", quizás sea mejor se cabeza de ratón que cola de león. En la próxima temporada, (sin olvidarnos de Santa Rita), en Regional Preferente, económicamente creo que será mejor para el club, pues a sus menos gastos en desplazamientos, hay que añadir los tres taquillones con la visitas de los Andraitx, CADE y el recién ascendido Santa Ponça. Eso sí, todos esperamos que en esta inferior categoría el C.D. Calvià sea Cabeza de León, así, con mayúsculas.

Y antes de finalizar, desde estas líneas, nuestra más cordial y sincera enhorabuena al equipo, directiva y afición del C.D. Santa Ponça por su ascenso a la categoría superior, enhorabuena que hacemos extensiva, ¿porqué no?, al R.C.D. Mallorca por su también ascenso a la 1ª división.

S. BARCELO

CRONICAS DEL SANTA PONÇA

Como dije en mi crónica anterior por estas fechas, el campeonato de fútbol en la 1ª Regional ya había finalizado.

Me acuerdo que cuando empezó el maratón liguero dije que el Santa Ponça tenía ante sí la responsabilidad y el medio en una categoría nueva de ascender al equipo con estas miras se pusieron a trabajar directivos, entrenador y jugadores.

El campeonato ha sido largo y duro, pero cuando las cosas se hacen con ilusión, trabajo y tesón como el Santa Ponça, las metas caso siempre se consiguen.

Durante el campeonato es verdad, que no ha sido un camino de rosas, con algunas desilusiones pero más alegrías y agradecer el apoyo que los seguidores del Santa Ponça han demostrado al equipo así como sus 400 socios y demás.

La próxima temporada ya militando en una nueva categoría, con una directiva nueva se abre para el C.D. Santa Ponça un nuevo periplo futbolístico, pero creo que esta sociedad tiene apoyo para cotas más altas, si la ilusión como este año, no se pierde y creo que no se perderá, pues el trabajo de cuatro años con tres ascensos debe continuar, evidentemente con otras directrices, pero con el mismo tesón.

Ahora esperemos que la próxima temporada sea igual o mejor que la anterior y sigamos viendo al C.D. Santa Ponça luchando por los mejores puestos.

Suerte.

F. JIMENEZ

C.D. COSTA DE CALVIA

	Partidos	Puntos
1º Seguí	37	60
2º Kubalita	34	57
3º P. Antonio	35	52
4º Varela	34	49
5º Moreno	34	48
6º Fernando	31	43
7º Thomás	29	38
8º Sierra	30	36
9º M. Angel	27	33
10º Serrano	22	24

Ganador del Trofeo en su segunda edición el buen portero Seguí.

C.D. CADE PEGUERA

	Partidos	Puntos
1º Mingorance	32	65
2º Oliver	30	60
3º Más	29	49
4º Rivera	26	48
5º López	29	42
6º Cámara	24	40
7º Martínez	25	40
8º Enseñat	22	37
9º Campos	25	36
10º Fernández	26	33

Ganador del II Trofeo por segunda vez el excelente portero Mingorance.

C.D. SANTA PONÇA

JUGADOR	P. JUGADOS	PUNTOS
J. Amer	31	62
J. Serra	31	56
M. Martínez	26	51
Carmelo	30	47
Turro	28	44
Alvaro	29	44
Javi	30	37

Tercera División

MALLORCA AT.	38	21	5	2	77	24	57	*19
At. Baleares	38	24	8	6	82	27	56	*18
Badia	38	19	11	8	61	30	49	*11
Sp. Mahón	38	19	10	9	61	34	48	*10
Constancia	38	19	7	12	62	41	45	*7
Hospitalet	38	18	9	11	47	49	45	*7
Ibiza	38	14	13	11	45	38	41	*3
Sta. Eulalia	38	15	10	13	47	43	40	*2
Santanyí	38	15	8	15	54	66	38	
Portmany	38	14	9	15	45	47	37	-1
Ferrières	38	15	6	17	39	52	36	-2
Sóller	28	9	17	12	37	45	35	-3
Murene	38	11	13	14	57	62	35	-3
Montuiri	38	13	6	19	49	65	32	-6
Alaró	38	11	9	18	46	62	31	-7
Alaior	38	12	6	20	40	51	30	-8
C. Calviá	38	10	10	18	51	65	30	-8
At. Ciudadela	38	10	10	18	39	50	30	-8
Felanitx	38	9	10	19	33	70	28	-10
Margaritense	38	5	7	26	18	72	17	-21

Campeón: MALLORCA AT.

Juegan liguilla ascenso: Mallorca At. y At. Baleares.
Descienden dependiendo de ascensos a Segunda B:
C. Calviá, At. Ciudadela, Felanitx y Margaritense.

Regional Preferente

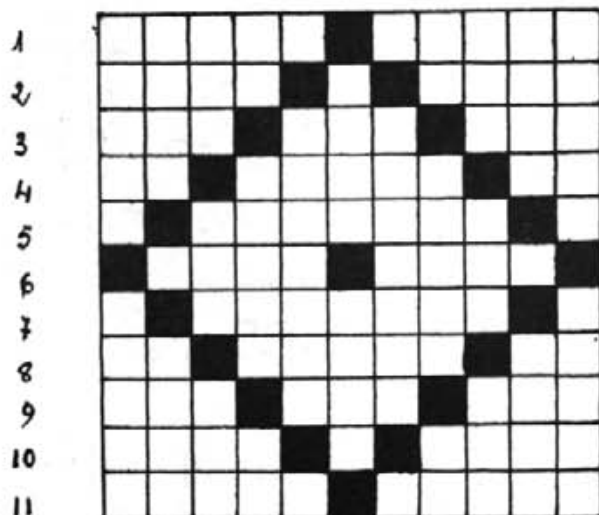
SON SARDINA	34	17	15	2	65	29	49	*15
Llosetense	34	19	11	4	58	26	49	*15
Escolar	34	19	4	11	67	35	42	*8
Porto Cristo	34	17	7	10	66	47	41	*7
Esportes	34	17	6	11	61	46	40	*6
Artá	34	12	13	9	61	44	37	*3
Andratx	34	14	9	11	58	49	37	*3
R. L. Victoria	34	13	10	11	56	47	36	*2
Pollença	34	16	3	15	54	44	35	*1
Campos	34	13	6	15	46	62	32	-2
Cade Peguera	34	12	8	14	46	60	32	-2
Ses Salines	34	12	8	14	54	66	32	-2
Arenal	34	11	9	14	38	54	31	-3
Cardassar	34	11	8	15	50	68	30	-4
La Unión	34	10	6	18	41	58	26	-8
Cultural	34	9	8	17	28	53	26	-8
Xilvar	34	5	10	19	22	50	20	-14
Independiente	34	4	10	20	37	79	17	-17

Primera Regional

ALCUDIA	34	24	6	4	74	23	54	*20
Santa Ponça	34	23	6	5	85	27	52	*18
Petra	34	22	4	8	75	40	48	*14
Ferriolense	34	18	9	7	72	39	45	*11
España	34	19	7	8	76	41	45	*11
Soledad	34	16	8	10	68	51	40	*6
Binissalem	34	16	7	11	59	41	39	*5
V. de Lluc	34	14	6	14	66	64	34	
Sant Jordi	34	11	7	16	46	52	29	-5
Marratxí	34	10	8	16	46	68	28	-6
J. Sallista	34	11	6	17	42	57	28	-6
Alqueria	34	10	7	17	50	67	27	-7
At. Rafal	34	11	5	18	55	74	27	-7
Juve	34	8	10	16	47	64	26	-8
Son Roca	34	10	5	19	39	74	25	-9
J. Bunyola	34	9	6	19	67	95	24	-10
Génova	34	6	11	17	52	82	23	-11
Ca'n Picafort	34	7	4	23	35	84	18	-16

/ Campeón: Alcúdia. - Ascenden: Alcúdia y Santa Ponça. - Descienden: J. Bunyola, Génova y Ca'n Picafort.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

HORIZONTALS:

1.-Piedra preciosa.-Aviva el fuego.-
2.-Última de las cuatro partes en que se divide el día para los romanos.-Vocal. al revés tela muy resistente.-3.-Dueña.-Dios mahometano.-Números romanos.-4.-Nota Musical.-Atonta.-Forma de pronombre.-5.-Vocal.-Golpe dado con las alas.-Vocal.-6.-Al revés, gándula, perezosa, cubierta de coche.-7.-Consonante.-Amada, idolatrada.-Consonante.-8.-Nota musical.-Atrevida, arrojada. Estoy enterado.-9.-Pecado capital.-Onda marina.. Hebra de hilo sin torcer.-10.-Está enterado.-Vocal.-Abreviatura de nombre de varón.-11.-Ponia a la brasa.-Delgado, delicado, agudo.-

NOU PASSATEMPS:

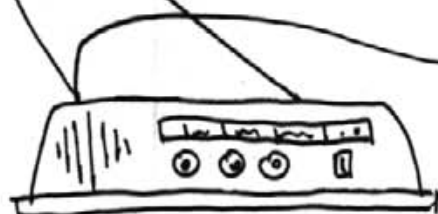
SI ENDEVINAU QUÈ

HI HA DAVALL ELS

100 PRIMERS POSTERS

AFARRATS A SA SOCIETAT,

1 POSTER NOU DE REGAL

VERTICALES:

1.-Al revés, orgullosa.-Viento suave.-2.-Tira de caucho.-Vocal.- Espacio dedicado a la trilla de mies, plural.-3.-Antigua medida de longitud.-Oficial del ejército turco.-Manto beduino.-4.-Interjección.-Provisto de alas.-Al revés, nombre de letra.-5.-Vocal.-Dañino, malvado.-Vocal.-6.-Al revés, obra hecha con hilos entrecruzados.-Cosas cuyas partes están muy separadas.-7.-Vocal.-Ensalzada, loada.-Consonante.-8.-Interjección.-Instrumento agrícola.-Pronombre personal.-9.-Instituto Nacional Industria.-Ansar.-Personaje bíblico.-10.-En Marruecos, mercado.-Vocal. Al revés nombre de mujer.-11.-Pongo lisa una cosa.-Relativo a la vejez.

1.-Azuda, Toesa.-2.-Mena, C. Clos.-3.-Eta, Cam. Aga.-4.- Na. Ranam. Ar.-5.- A. Parador. A.-6.- Loma. Uros.-7.- R. Sacaras. T.-8.- Ot. Locas. Fa.-9.- Mus. Las. Mop.-10.- Anom. L. Pira.-11.- Nardo. Pilon.

**Ultramarinos MIR y
Pescados Puerto de
Pollensa**

Tel. 67 02 06

C/ Ca Na Cucò, 4.

CALVIA

**Papeleria
& Kiosco**

C/ Mayor

CALVIA

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:
CAMP I PLATJA

Barbarisme	Forma correcta
------------	----------------

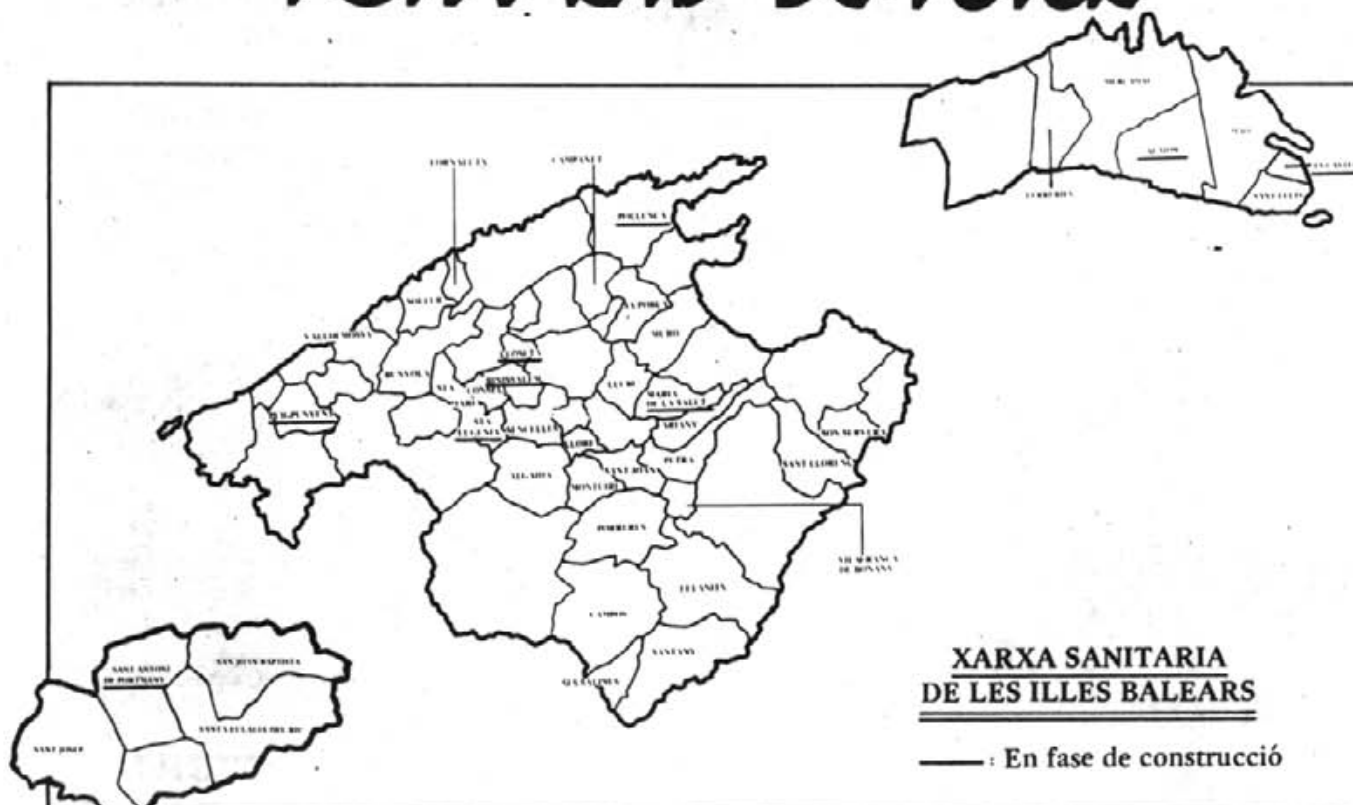
ABONAR	adobar, femar
CENTENO	sègol
FIERA	fera
GANADER	ramader
GANADO	bestiar
ISLA	illa
MONTANYA	muntanya
PAJARO	aucell
PLAIA	platja
RED	xarxa, filat
SOMBRA	ombra
VERANEIG	estiuèig

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

"SANITAT BALEAR PER A TOT HOM"

FONAMENTS DE FUTUR

LA CONSELLERIA DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL DEL GOVERN BALEAR TÈ, COM A UN DELS OBJECTIUS FONAMENTALS DOTAR A TOTES LES LOCALITATS DE LES ILLES BALEARS, D'UN CENTRE SANITARI ADEQUAT A LES NECESSITATS DE CADA POBLE.

AQUESTA POLITICA DE DOTACIO DE CENTRES SANITARIS HA FET POSSIBLE QUE ACTUALMENT FUNCIONIN AMB UN RENDIMENT OPTIM 34 CENTRES, REPARTITS EN TOTES LES ILLES I QUE N'HI HAGI 14 A PUNT D'INCORPORAR-SE A LA XARXA SANITARIA. AIXO IMPLICA UNA COBERTURA SANITARIA DEL 60 %. EVIDENTMENT, EN-CARA QUEDA CAMI PER RECORRER. NO OBSTANT, A HORES D'ARA HI HA 6 PROJECTES EN FASE DE REDACCIO I S'ESTAN ESTUDIANT LES PROXIMES INVERSIONS QUE AFECTARAN UN TOTAL DE 10 POBLES.

PERO, S'HA DE DIR QUE LES OBRES I L'EQUIPAMENT D'AQUESTS CENTRES SANITARIS NO HAURIA ESTAT POSSIBLE SENSE LA COLLABORACIO DE TOTS I CADA UN DELS AJUNTAMENTS QUE S'ACOLLIREN AL PLA D'INVERSIONS DEL GOVERN BALEAR.

GOVERN BALEAR

Conselleria de Sanitat i Seguretat Social

UN CONSELL AL TEU SERVEI.

Cada any el Consell Insular de Mallorca du a terme nous projectes per garantir millors serveis públics a totes les persones que viuen a la nostra illa. A la vegada manté i incrementa els que ja hi ha. I tot això ho fa a través de les seves àrees d'actuació.

ÀREA ECONÒMICA

☐ Promoció del turisme. ☐ Protecció de l'entorn amb campanyes de neteja de platges i el nostre lloc. ☐ Impuls de la nostra indústria i comerç. ☐ Accions de millora de la ramaderia i l'agricultura.

ACCIÓ SOCIAL I SANITAT

☐ Hospital General. ☐ Hospital Psiquiàtric. ☐ Llar de l'Infància. ☐ Llar de la Joventut. ☐ Llar dels Ancians. ☐ Patronat Verge de la Salut. ☐ Hospital de Nit.

☐ Centre de Prevenció de l'Abús de Drogues. ☐ Grup d'Educació Sanitària a les Escoles. ☐ Elaboració del Mapa de Serveis Socials de Mallorca.

ÀREA DE CULTURA I ESPORT

☐ Ordenació d'arxius propis i d'altres organismes. ☐ Difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i la Biblioteca Artesana. ☐ Impuls del coneixement i l'ús de la nostra llengua. ☐ Difusió del nostre folklore. ☐ Elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en els municipis. ☐ Foment de l'iniciació i pràctica de tot tipus d'esport.

ÀREA DE COOPERACIÓ I ORDENACIÓ DEL TERRITORI

☐ Elaboració del Pla d'Obres i Serveis per dotar els pobles de l'infraestructura bàsica. ☐ Manteniment de la xarxa viària pròpia (39% de les carreteres mallorquines). ☐ Servei de Prevenció i Extinció d'incendis i Salvament.

El Consell Insular de Mallorca treballa intensament des de aquestes quatre àrees perquè a la nostra illa es pugui viure cada dia millor, amb totes les comoditats, salut, i un constant enriquiment cultural. L'avanç en aquest sentit ha estat continu durant els vuit anys de funcionament del Consell, i els fruits obtinguts, molt nombrosos. Per això, avui ens sentim satisfets de la feina feta, i a la vegada, plens d'il·lusió per incrementar-la cada any.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

NO, NO VOS TIREU A LA MAR AMB UNA PEDRA DE MOLI AL COLL!!

Encara teniu la possibilitat de rebre els exemplars endarrerits als que comença la monumental GUIA DE CALVIA, deguda (perquè encara no li hem pagat ni un clau) a l'inclit (i gens ni mica cregut) xxxPerexxxMoreyxxx

Per comanar-los, basta que ens faceu arribar aquest butlletí:

REVISTA VEÏNATS
C/ CAN MARCAL
CALVIA

EXEMPLARS QUE ME MANQUEN:
--/--/--/--/--/--/--/--/--/--/

Els me podeu enviar contra reembosament a deu duros cada exemplar. El franqueig el pagau vltros, au! (prou contents estau de poder-vos llevar de damunt aquest mort!)

La meva adreça és:

L'amo'n /Madò -----
Carrer/Plaça-----
VILA:-----

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO A :

VEINATS

Revista VEINATS
Ca'n Marçal 18
Calvià : Tl:670494 / 670497.

Data:___/___/19__

Senyors:

He decidit que no em vull perdre ni un sol exemplar més de la vostra descomunal revista, de manera que a partir del proper número me la podreu enviar a l'amo'n/ madò: _____
carrer/plaça: _____
Vila: _____

Ja he avisat al banc/Caixa d'estalvis: _____

que carreguin al meu compte/llibreta nº: _____
els rebuts que emetreu per la subscripció al vostre periòdic (tot i reconeguent que en realitat val moltíssim més.
Una abraçada.

.....
CARTA /ORDRE AL BANC /CAIXA D'ESTALVIS:_____

Sucursal: _____
Carrer/Plaça: _____
Ciutat: _____

Data:___/___/19__

Senyors:

Us prec que a partir de la data d'avui carregueu al meu compte/llibreta d'Estalvis nº: _____
els rebuts emesos per la revista VEÏNATS de Calvià.

Atentament

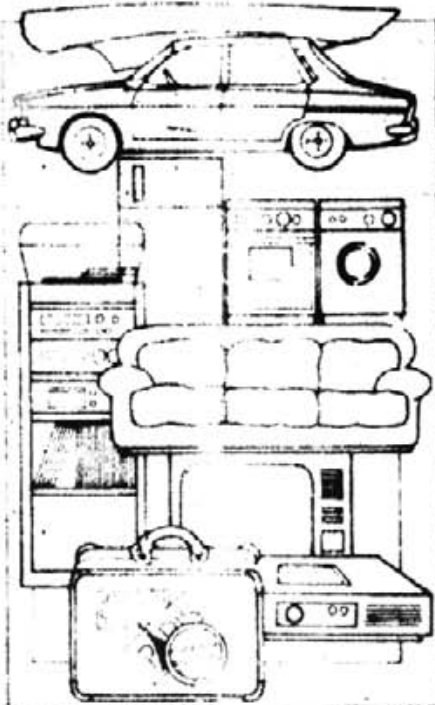
Preu de la subscripció: 500% any (res, cavets).

Crédito Compra

1. Ud. ya ha decidido la compra, si necesita financiación "Crédito Compra" le permite adquirirla pagando en cómodos plazos de 1, 2, 3 o más años.

2. Juntamente con el comerciante Ud. rellenará un impreso en el que hará constar sus datos personales y los específicos de la compra así como el importe y sistema de pago.

3. Dicho impreso será remitido a la Oficina de "SA NOSTRA" y, en breves días, se le notificará el resultado de su solicitud.

4. Desde este momento Ud. puede disfrutar de su compra gracias a "Crédito Compra".

5. En las fechas acordadas de antemano, la Caja de Baleares "SA NOSTRA" cargará en su cuenta el importe fraccionado de su compra en tantos plazos como Ud. haya concertado.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"